

JURNAL

DE LICEU

Nr. 13 | Apr. 2024

CLUBUL DE
LECTURĂ

INTERVIU CU O
CAMPIOANĂ

#generațiaEU

DESENE CU HAR

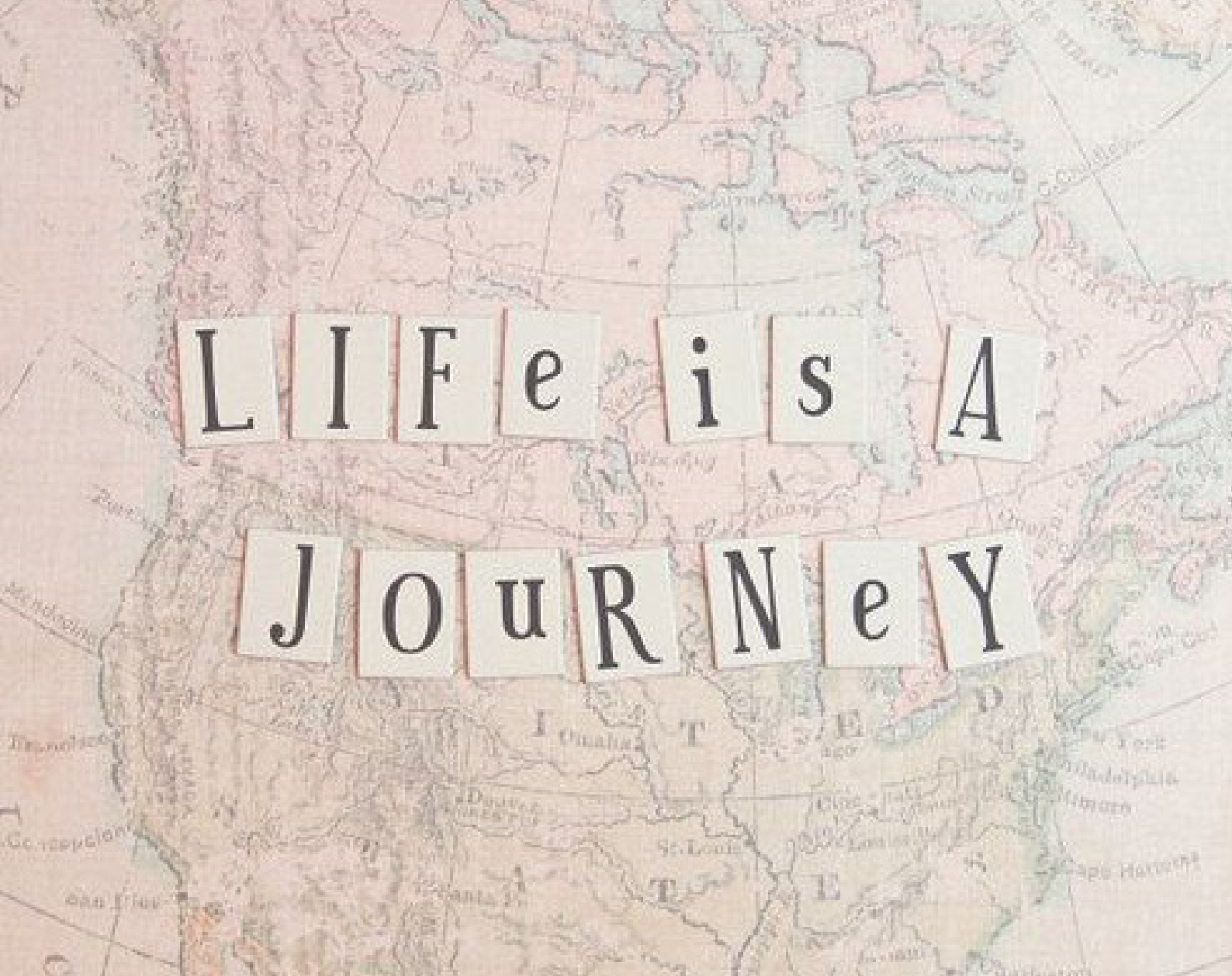
CLUBUL
CINEFILILOR

CLUBUL DE
ISTORIE

CLUBUL DE
ȘTIINȚĂ

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC "CAROL I"

BUCUREȘTI 2024

LIFE IS A JOURNEY

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Profesori: Geanina Cormoș | Elinor Danusia Popescu

Elevi: Ariana Stărică | Rianna Afloarei | Robert Gabriel Butnariu-Mănoiu

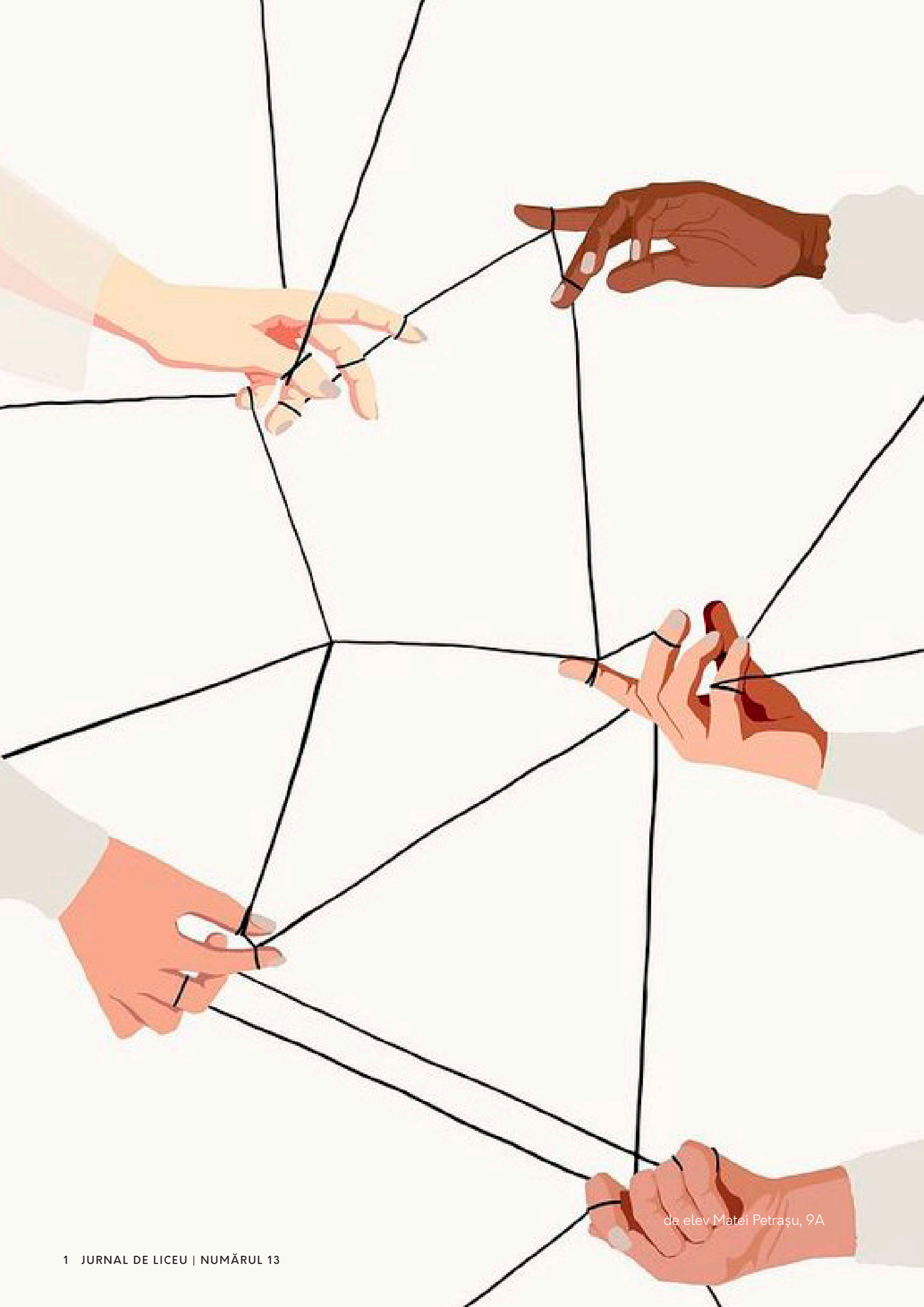
COLABORATORI

Profesori: Ana Mihăescu | Aurelia Văduva | Dana Niculae | Dana Emilia Seletchi | George Motroc | Mihaela Narcisa Cotigă | Teodora Buică | Victor Stoica | Violeta Năstăsoiu

Elevi: Alexandra Pârvu | Anielă Sabina Irina Ilie | Beatrice Irofte | Cătălin Popa | Cătălin Vîrban | Cristina Vătafu | Eduard Cosmescu | Gabiș Sak-Colareza | Maria Botea | Maria Izabela Eftimie | Maria Alexandra Vlad | Matei Petrașu | Medeea Ioana Toma | Mihaela Alexia Anton | Rianna Afloarei | Sabina Elena Marin | Simona Ionescu | Șerban Boanță | Vlad Apostolescu-Timpuriu

ART DIRECTOR/DTP

Simona Ioana Năstăsoiu

de elev Matei Petrașu, 9A

CUPRINS

JURNAL DE LICEU - NUMĂRUL 13

3 ROMÂNIA MEA

7 SUNTEM ȘCOALĂ
EUROPEANĂ!

9 ERASMUS, MON AMOUR

11 ACTIVITĂȚILE NOASTRE
EXTRACURRICULARE

13 CLUBUL CINEFILILOR

15 CLUBUL DE LECTURĂ

* SUPER-PUTEREA MEA

* IUBIREA ESTE ATUNCI CÂND...

* PAGINI LIRICE

* INTERVIU CU SCRITOAREA MIRELA IFTIMI

25 DESENE CU HAR

27 INTERVIU CU O CAMPIOANĂ

29 STIMA DE SINE LA
ADOLESCENȚI

31 GAP GENERATION

35 CLUBUL DE ISTORIE

* INTERVIU: NICOLAE CEAUȘESCU, DICTATORUL AMBIGUU

* RECENZIE CARTE

39 CLUBUL DE ȘTIINȚĂ

* GEOCRONOLOGIE NUCLEARĂ

* SOLUȚII CONSTRUCTIVE NEPOLUANTE ÎN
DOMENIUL TRANSPORTURILOR

44 EXPERIENȚE DE NEUITAT ÎN
LICEU

R

OMÂNIA MEA

Stărică Ariana, 9A

România este mai mult decât un teritoriu, este o identitate culturală, un sentiment. Țara noastră este muzica tradițională și instrumentele prelucrate manual, este spiritul primitor al oamenilor din orice regiune și mirosul de pâine făcută pe vatra din casele bunicilor. România

este cântecul cucilor în diminețile de vară, hora din jurul bradului de la nunți și răsunetul colindelor de sărbători.

Copilăria mea este România și fiecare amintire ce mă înduioșează reprezintă țara noastră: zilele petrecute curățând porumb cu bunica și imaginile păstrate în minte cu bradul decorat cu nuci în staniol.

Când mă gândesc la țara noastră, mă gândesc la străbunica mea. Aceasta a păstrat toate datinile care ne reprezintă identitatea culturală și care mi-au rămas imprimate în suflet. Limba noastră e cea mai dulce, auzită în cântecele vechi tradiționale.

România este sunetul de la toaca bisericii și conexiunea cu Dumnezeu a fiecărui om, chiar și a celui necredincios; iubirea de pământul natal chiar și atunci când nu ne este chiar bine acolo.

Și, într-un final, România este spiritul de comunitate care, oricât de mult s-ar înrăi oamenii, tot este aici, venit din bunătatea și iubirea unuia față de celălalt, pentru că românul este tot bun și cu un suflet curat.

Dăescu Andra, 9A

Pentru mine, România înseamnă acasă – locul unde m-am născut, unde am făcut primii pași în viață. Dar pentru fiecare persoană în parte semnificația țării natale poate fi diferită, în funcție de experiențele sale personale și de valorile familiale și personale. Pentru unii, poate însemna pur și simplu țara lor, cu toate amintirile și legăturile

emoționale asociate cu aceasta. Pentru alții, România înseamnă doar o destinație turistică cu peisaje frumoase, istorie intensă și cultură bogată. În schimb, alții o asociază cu familia, prietenii, momentele speciale și mândria pentru tradițiile țării.

Sunt de părere că a fi român este o experiență profundă și complexă

“LIMBA NOASTRĂ E CEA MAI DULCE, AUZITĂ ÎN CÂNTECELE VECHI TRADIȚIONALE”

care se naște dintr-un mozaic de obiceiuri, istorie și emoții. România este o țară cu bogată moștenire culturală și istorică, dar și cu provocări și oportunități în prezent. În timp ce există aspecte pozitive, cum ar fi peisajele naturale, cultura diversă și oamenii ospitalieri, există și provocări, precum corupția, infrastructura în dezvoltare și problemele ce afectează societatea, cu șomajul, inflația, pensiile. Cu toate acestea, România are un potențial imens și văd oportunități de dezvoltare în mai multe domenii, inclusiv turismul, tehnologia și educația. În concluzie, România înseamnă pace, armonie și frumusețe,

obiceiuri și tradiții străvechi. Viitorul său depinde în mare parte de modul în care abordăm și rezolvăm provocările actuale, dar și de modul în care ne organizăm resursele și potențialul pentru a crea un viitor mai bun pentru noi toți.

Guță Mihai, 9C

Pentru mine, România este țara în care m-am născut, am copilărit, am deschis ochii asupra lumii și unde sper să îmi petrec tot restul vieții. România înseamnă „căminul meu” deoarece îmi amintește de natura pe care o avem, cu multe locuri încă neexplorate. Avem mulți campioni, artiști, inventatori. România este o țară încărcată cu energia strămoșilor noștri care au luptat pentru neatârnamul sa, pentru a trăi în pace noi, copiii noștri și copiii copiilor noștri.

Am putea împărți România în două lumi diferite: satele, bogate în tradiții și superstiții, însă depopulate prin emigrarea masivă către alte orizonturi și orașele, modelate de influențele Occidentului. Un lucru care îmi place mai puțin la țara mea sunt unii politicieni egoiști și nepregătiți pentru rolul lor. Sper, însă, că generațiile se schimbă și că vor apărea oameni cu perspective largi, care să se gândească și la binele nostru. De aceea, rolul școlii este esențial în construirea viitorului.

Cu toate neajunsurile sale, România rămâne țara mea și sunt mândru că sunt român!

Sak-Colareza Gabih Alkim, 9A

„În orice bine există rău și în orice rău există bine.”

România, o țară cu două fețe, yin

și yang, îmbină armonios trecutul tradițional cu prezentul modern. Yin-ul României se oglindește în satele sale pitorești, unde casele

“UN MOZAIC DE OBICEIURI, ISTORIE ȘI EMOȚII”

vechi, cu acoperișuri roșii și ziduri albe păstrează poveștile și tradițiile de odinioară. În aceste locuri, timpul stă parcă în loc, cu grădini bogate în flori și legume și cu oameni care încă îmbracă costume populare în zile de sărbătoare. Munții Carpați, înalți și misterioși, sunt plini de păduri vechi și izvoare naturale, mărturie ale unei naturi nealterate. Yang-ul țării se manifestă prin

orașele vibrante. Bucureștiul, capitala, este un amestec fascinant de istorie și de modernitate. Clădiri vechi, pline de povești, se învecinează cu construcții noi, moderne. Străzile sunt pline de viață, cu cafelele la modă, magazine strălucitoare și parcuri unde oamenii se adună pentru a face mișcare și pentru a socializa. Orașe precum Cluj-Napoca sau Timișoara sunt puncte esențiale de cultură și educație, cu universități prestigioase și evenimente culturale care atrag tinerii din întreaga țară.

Acesta este locul în care m-am născut și am copilărit, este a doua mea mamă, care m-a îmbrățișat și binecuvântat cu oportunități, pace și liniște, educație de calitate, cu

profesori, mentori, consilieri, doctori pricepuți gata să ajute oricând ai nevoie... Cu siguranță sunt și părți negre, dar binele nu poate exista fără rău, precum ziua fără noapte.

Sunt recunoscătoare pentru că locuiesc în această țară. Chiar dacă poate în alte părți economia este mai bună, oamenii sunt mai disciplinați și tehnologia este mai avansată, sunt mulțumită cu tot ce mi-a oferit acest Pământ și pacea, lumina și iubirea cu care am fost ghidată până la momentul prezent.

Pamblică Anastasia, 9C

Îndrăgesc România din mai multe motive. Îmi place diversitatea sa geografică, de la munții impunători, dealurile bogate, câmpiile întinse și până la marea pitorească și la

paradisul păsărilor din deltă. Sunt fascinată de tradițiile autentice, păstrate din moși-strămoși. România înseamnă pentru mine oameni calzi și primitivi, gastronomie bogată și limba melodioasă, de un farmec aparte.

Țara mea este o destinație turistică memorabilă. Dincolo de toate problemele din viața cotidiană, de frământările de pe scena politică și de unele slăbiciuni ale oamenilor, trebuie să admitem faptul că trăim într-o țară deosebit de frumoasă! Sunt atât de multe peisaje care impresionează, atracții naturale unice și obiective cum rar mai găsești în alte părți... Sunt mândră de gustoasele bucate din Bucovina, de minunatul port popular și tradițiile păstrate cu sfințenie de localnicii din Maramureș, de legendele care dăinuie în Transilvania, de impresionanta istorie a Munteniei și Moldovei, de munții vechi de milenii din Dobrogea. Toate aceste regiuni încărcate de tradiție și istorie alcătuiesc patria mea, al cărui nume îl rostesc cu drag: România.

Ioniță Radu, 9C

Nu știu alții cum sunt, dar eu când mă gândesc la țara mea, îmi simt sufletul inundat de bucurie. Consider România o țară minunată și voi spune imediat din ce motive. Mă fascinează istoria țării, mai ales perioada preistorică, cu străvechile culturi Hamangia

„România înseamnă căminul meu”

– figurinele Gânditorului și perechii sale și Cucuteni – cu ceramica sa unică, neagră și roșie, decorată în spirală. Apoi, epoca medievală nu trebuie nici ea neglijată, cu voievozii apărători ai nevoilor și neamului românesc. Din punct de vedere geografic, țara dispune de peisaje de poveste.

Însă, deși îmi iubesc patria, trebuie să vorbesc și despre problemele sale. Spre exemplu, corupția, inflația galopantă, ocuparea fără merite a unor funcții, poluarea mediului înconjurător, scăderea natalității, depopularea satelor. Aceste probleme nu sunt imposibile, ne trebuie doar tăria să le depășim.

ROMANIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
COLEGIUL TEHNIC
„CAROL I”
SECTOR 6 BUCUREȘTI

UNIUNEA EUROPEANĂ
COLEGIUL TEHNIC
„CAROL I”
ȘCOALĂ EUROPEANĂ 2023-2026
COLEGIUL TEHNIC
„CAROL I”
Acordare Erasmus

SUNTEM ȘCOALĂ EUROPEANĂ! 2023-2026

de prof. Teodora Buică

Colegiul Tehnic „Carol I” a participat la Competiția națională pentru obținerea certificatului de „ȘCOALĂ EUROPEANĂ”, ediția 2023, reușind să obțină recunoașterea din partea Ministerului Educației pentru următorii 3 ani școlari. Este rezultatul evaluării calității și coerenței managementului școlii, reflectat în documentele manageriale, precum și a impactului pe care activitățile derulate în cadrul proiectelor europene l-a avut asupra dezvoltării profesionale, a culturii organizaționale și a ethosului școlii.

Misiunea școlii este de a asigura prin mijloace specifice moderne, caracterizate prin eficiență și rezultate pozitive de lungă durată, pregătirea profesională și culturală a elevilor, actul pedagogic și didactic înscriindu-se în seria acțiunilor și activităților menite să confere elevilor valori culturale și sociale autentice pentru integrarea pe piața forței de

muncă din Uniunea Europeană.

Preocupat de obținerea performanței în educație, Colegiul Tehnic „Carol I” oferă un proces de învățare și de evaluare astfel încât să fie atinse țintele strategice și obiectivele specifice prevăzute în Planul de Acțiune al Școlii.

Gândim pe termen lung. Misiunea noastră este una de durată și ne solicită un management eficient al resurselor. Analizăm impactul acțiunilor noastre și acționăm în consecință. Prin Planul Strategic de Internaționalizare, Colegiul Tehnic „Carol I” își propune pentru perioada 2021- 2027 ca ținte strategice dezvoltarea dimensiunii europene a procesului de instruire, precum și implicarea unui număr mai mare de cadre didactice în cooperarea europeană în domeniul educației și facilitarea schimbului de bune practici în activitatea didactică, educarea elevilor pentru cetățenie europeană și

formarea/exersarea competențelor lingvistice și tehnice la elevi prin activități realizate în parteneriat cu școli din Uniunea Europeană.

Școala noastră este o instituție dinamică, ce dorește să ofere o educație de calitate pentru elevii săi, astfel încât ei să devină cetățeni activi pe piața forței de muncă și în societatea europeană. Elevii noștri sunt educați în spiritul libertății sociale și culturale, al toleranței, integrării și conservării tezaurului spiritual, cultural și de valori sociale în cadrul larg al realității europene.

Astfel, colegiul și-a propus să își dezvolte dimensiunea europeană prin implicarea în proiecte educaționale finanțate de Uniunea Europeană prin programul Erasmus+, dar și prin alte proiecte și colaborări cu organizații non-guvernamentale. Până în prezent am derulat proiecte Erasmus+, am obținut Acreditarea Erasmus+ pentru următorii ani, avem în

derulare activitățile Proiectului „Simulations de plaidoiries devant la Cour européenne des droits de l'Homme”, în care cele 6 licee partenere implicate colaborează pentru apărarea drepturilor omului și combaterea tuturor formelor de discriminare. Suntem parteneri cu ISMB în Proiectul de Acreditare Vet derulat în consorțiu.

Am participat și participăm la proiecte pe platforma eTwinning, la activități de formare, iar experiența dobândită, impactul pozitiv asupra elevilor, profesorilor, instituției ne determină să continuăm astfel de inițiative și în anii următori.

Participarea la activități la nivel european a contribuit la cunoașterea unor sisteme de educație din alte țări. Astfel, s-a făcut o mai bună apropiere socială și culturală între membrii comunității educative europene, apropiere care contribuie la transferul de bune practici educaționale, înlesnește accesul tuturor cadrelor didactice la tot ce este nou, atât în materie de didactică, cât și de specialitate, permite deschiderea către educația multiculturală, toate acestea având rolul de a determina implicarea și mai activă a elevilor în cunoașterea realităților europene prin componentele procesului instructiv-educativ.

MISIUNEA
ESTE UNA DE
DURATĂ
GÂNDIM PE
TERMEN LUNG
MANAGEMENT
EFICIENT AL
RESURSELOR
DEZVOLTAREA
DIMENSIUNII
EUROPENE A
PROCESULUI DE
INSTRUIRE

ERASMUS, MON AMOUR!

Medeea Ioana Toma, 9B

Pentru orice adolescent de 15 ani, o plecare într-o altă țară, „fără părinți, poate însemna multe lucruri, în special emoție, mândrie și bucurie. Aceste trei emoții le-am simțit cel mai des în această mobilitate.

pitoresc din sud-vestul Franței, unde am jucat rolul unor avocați în procese legate de discriminare.

Emoția – un pic de frică, un pic de nesiguranță – am simțit-o în primele zile, pentru că totul era nou și provocator. Cel mai tare am trăit-o în ziua în care

mai dificil moment al săptămânii.

Mândria... mi-a dat aripi încă de când am fost invitată să particip la acest proiect. Nu știam prea bine ce mă așteaptă, dar am plecat în această aventură cu o doză maximă de entuziasm.

„Mândria mi-a
dat aripi”

Este vorba despre una dintre etapele proiectului Erasmus+, *Simulations de plaidoiries devant la Cour européenne des droits de l'homme*, desfășurată în decembrie 2023 la Villefranche, un orașel

mi-am susținut pledoaria în limba franceză în fața juriului și a publicului, în Sala de consiliu a primăriei din Villefranche. După ce totul s-a terminat cu bine m-am simțit mândră că am trecut de cel

Experiența trăită la Villefranche m-a învățat că, dacă nu muncești pentru ceea ce îți dorești, nu îl vei obține. Mi-a arătat că viața nu este ușoară într-o țară străină, așa cum îmi imaginam eu. Am descoperit

„Am învățat să comunic cu adolescenți din diferite țări”

multe lucruri frumoase, am întâlnit oameni drăguți și politicoși, am văzut peisaje impresionante, iar arhitectura clădirilor sobre din piatră m-a cucerit.

Am învățat că nu o să fie niciodată ușor dacă nu vorbești cel puțin o limbă străină, pentru că nu o să ai șanse să comunici, să înțelegi o altă cultură decât cea proprie și să te adaptezi la un mod de viață diferit. Am învățat să fiu mai tolerantă, să intru în pielea oamenilor care suferă din cauza discriminării, să identific alături de colegii mei soluții posibile pentru rezolvarea situațiilor de excluziune.

A fost una din cele mai frumoase experiențe pe care aș fi putut să o trăiesc în primul meu an de liceu!

Șerban Boanță, 9A

Experiența pe care am avut-o cu programul Erasmus+ la Villefranche a fost una pe cîste. Am descoperit multe lucruri despre dificultățile pe care migrații le au în căutarea unei

**“DACĂ NU
MUNCEȘTI
PENTRU
CEEĂ CE ÎȚI
DOREȘTI,
NU ÎL VEI
OBTINE”**

vieți normale și faptul că, deseori, drepturile nu le sunt respectate.

Am învățat să comunic cu adolescenți din diferite țări și să mă înțeleg cu ei. Am învățat să privesc lumea cu alți ochi. Recunosc că la început am avut

emoții și îndoieli, dar am reușit să formez o legătură cu celelalte delegații și să leg prietenii.

Pentru mine a însemnat foarte mult să plec pentru prima oară în acest proiect. M-am bucurat enorm de mult că am făcut o impresie bună în fața celorlalte delegații și că mi-am putut reprezenta liceul la acest nivel, chiar dacă sunt doar în clasa a IX-a.

Ne revedem la Strasbourg!

ACTIVITĂȚILE NOASTRE EXTRACURRICULARE

de elevii Izabela Șerban (9B) și Cătălin Popa (9A)

- **Reducing early school leaving**, în cadrul Acreditării Erasmus+. Despre ce și cum facem să evităm abandonul școlar;
- **#ErasmusDays 2023 în școala mea**: un eveniment pregătit cu entuziasm de noi, elevii implicați în proiectele Erasmus+;
- **Proiecte europene**: Acreditare Erasmus+, „Simulations de plaidoiries devant la Cour européenne des droits de l’Homme”, proiecte VET, acreditare ISMB prin cursuri de formare pentru profesorii ingineri, job shadowing pentru profesori și personal administrativ; Exchange of Good Practices in the Implementation of VET competitions, coordonator WorldSkills Romania pentru formarea profesorilor;
- **Invazia dovlecilor și Târgul de prăjituri**: la inițiativa doamnei profesor Negreanu, ne-am pus talentele artistice și culinare la încercare, ne-am distrat, am mâncat bunătați și am dăruit banii obținuți;
- **Ambasadori juniori**: ne pregătim să obținem titlul

de Școală Ambasador a Parlamentului European și învățăm să promovăm valorile democrației parlamentare europene;

- **Activități de acordare a primului ajutor**, organizată în colaborare cu filiala sectorului 6 a Crucii Roșii: am învățat despre ce înseamnă să acorzi primul ajutor, să nu rămâi indiferent, când și cum trebuie acționat în caz de urgență.
- **Colaborare cu Agenția Națională Antidrog**: o experiență tulburătoare, datorită căreia am putut înțelege, purtând trei tipuri de ochelari, care sunt efectele consumului de alcool și de droguri.
- **Campania „Abuse is not love”** (Abuzul Nu Este Dragoste) organizată de Yves Saint Laurent Beauty și Centrul Filia: am vorbit despre relații intime abuzive, despre cum să identificăm semnele unei asemenea relații și cum să ne ferim de orice formă de abuz, fie

sexual, fizic, psihic sau financiar!

- **Socio-science**, proiect derulat pe platforma Etwinning;
- **Serbarea de Crăciun**: iarna este un anotimp magic, plin de căldură sufletească, iar tradițiile trebuie păstrate și transmise generațiilor următoare;
- **Ziua Culturii Naționale** (15 ianuarie): o zi altfel, plină de poezie, despre poetul-nepereche și despre importanța lecturii în viața noastră;
- **Întâlnirea ambasadorelor juniori EPAS** (însoțiți de cei seniori) cu Președintele Parlamentului European, doamna Roberta Metzola, organizată de Biroul Parlamentului European în România în parteneriat cu Opera Națională București. Am apreciat dialogul, eleganța și deschiderea doamnei președinte. Un exemplu de democrație necesar pentru formarea noastră! Concluzia întâlnirii: nu lăsa pe alții să hotărască pentru tine! #Folosește-ți votul!
- **Târgul educațional**

„Construiesc viitorul meu profesional”: ne-am prezentat oferta educațională pentru învățământul profesional și ne-am bucurat că există mulți elevi de clasa a 8-a care sunt interesați de specializările liceului nostru pentru anul școlar viitor.

- **Cursuri de educație financiară a liceenilor**, susținute de doamna lector Anca Teodorescu, din partea Autorității de Supraveghere Financiară;
- **Concursul Național „Made for Europe”:** un concurs al proiectelor europene desfășurate în școlile din București, la care colega noastră, Medeea Toma, a prezentat cu brio un jurnal video al unui proiect despre care a și scris în această revistă.
- **Simpozionul municipal „România modernă: de la proiect politic la realitate istorică”:** să abordezi istoria propriului popor din diverse perspective este întotdeauna util și interesant, mai ales atunci când ești recompensat pentru munca ta.

Felicitări, Rianna Afloarei pentru premiul I și Ștefan Gîdea pentru mențiune!

de eleva Rianna Afloarei

CLUBUL CINEFILILOR

LUCY

Prezentare realizată eleva Maria Alexandra Vlad, 9A

Filmul „Lucy” este un thriller SF regizat de Luc Besson. A fost lansat în 2014 și îi are în rolurile principale pe Scarlett Johansson și Morgan Freeman. Filmul are ca protagonistă pe o femeie numită Lucy, interpretată de Scarlett Johansson, care trăiește

în corpul ei. CPH4 este o substanță care se produce în cantități mici în timpul sarcinii umane și, în acest caz, are un impact incredibil asupra capacității creierului uman.

Pe măsură ce substanța începe să-și facă efectul, Lucy dezvoltă abilități mintale și fizice extraordinare. Ea devine tot mai puternică și începe să înțeleagă și să controleze realitatea în moduri inimaginabile.

aventura vieții ei.

Lucy este o studentă americană în Taiwan care, prin circumstanțe nefericite, se trezește captivă într-un trafic de droguri internațional. Un pachet de substanță chimică numită CPH4 este implantat în abdomenul fetei, iar când pachetul se sparge accidental, substanța este eliberată

În călătoria ei, Lucy încearcă să se elibereze de legăturile criminale care o țin captivă și să descopere secretele universului. În paralel, profesorul Norman (interpretat de Morgan Freeman) își dedică viața studierii capacităților mintale ale oamenilor și devine cheia în înțelegerea transformării uluitoare a lui Lucy.

Filmul explorează idei filozofice despre natura umană, puterea minții și consecințele cunoașterii extreme. Este o călătorie spectaculoasă și plină de acțiune, îmbinată cu elemente SF și filosofie, care îl face captivant pentru spectatorii ce apreciază genurile respective.

CREED

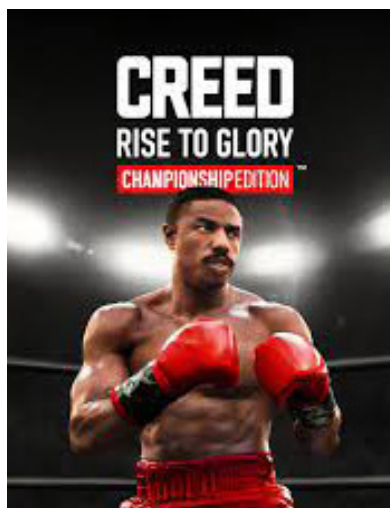
Prezentare realizată eleva Izabela Șerban, 9B

„Creed” reprezintă o serie de filme de dramă sportivă creat în anul 2015 de către Ryan Coogler, un regizor american cunoscut și pentru filmele „Black Panther”, „Creed”, „Space jam: O nouă eră”.

Este a șaptea ediție din seria de filme Rocky, cu Michael B. Jordan, Sylvester Stallone și Tessa Thompson în rolurile principale.

Povestea este următoarea: în 1998, Adonis „Donnie” Johnson, fiul fostului campion la categoria grea Apollo Creed dintr-o relație extraconjugală, își ispășește pedeapsa într-un centru de detenție pentru tineri din Los Angeles. Soția lui Creed, Mary Anne, îl vizitează și se oferă să-l crească și să îl ia la ea. Adonis iubea boxul la fel de mult ca și tatăl său, care juca meciuri de box în categoria de amatori găzduite

în baruri. La întoarcerea din ultima sa luptă, Adonis demisionează de la locul său de muncă pentru a-și îndeplini visul de a deveni boxer profesionist. Neînfricat, Adonis călătorește la Philadelphia în speranța de a lua legătura cu Rocky Balboa, fost campion și vechi rival

al tatălui său.

Creed îi cere lui Rocky să îl antreneze, dar bătrânul este reticent să se întoarcă la box. Până la urmă, Creed reușește să îl convingă și încep să se pregătească pentru confruntarea dificilă cu Conlan la Goodison Park, chiar în Liverpool, orașul natal al campionului.

Meciul începe dramatic: Conlan îl doboară pe Adonis, dar acesta își revine și își pune la pământ adversarul. Conlan se ridică, reia lupta și învinge. Ricky Conlan câștigă lupta, dar Adonis Creed primește respectul publicului și al adversarului său.

Mesajul este de a pune în evidență că *orice vis poate fi îndeplinit atât timp cât muncești și nu renunți.*

Am ales să prezint acest film pentru

că m-a inspirat și m-a motivat să realizez tot ceea ce-mi doresc. Mi-a arătat că nimeni nu-ți poate pune bariere și că tot ceea ce contează este să fii fericit cu ceea ce faci!

GRISELDA

Prezentare realizată elevul Cătălin Popa, 9B

Griselda Blanco, cunoscută sub numele de „Nașa” a fost una dintre cele mai notorii traficante de droguri din istorie. Născută în Columbia în 1943, Blanco a devenit un nume de temut în lumea drogurilor în anii '70 și '80. Ea a fost un membru cheie al cartelului Medellín, având un impact major asupra traficului de cocaină în Statele Unite.

Blanco a inovat în moduri neconvenționale în afacerile cu droguri, utilizând metode ingenioase pentru a-și ascunde marfa și a evita autoritățile. Printre cele mai notabile inovații se numără folosirea cadavrelor de animale umplute cu cocaină pentru transport. Aceasta a contribuit la creșterea producției și distribuției de cocaină în SUA, jucând un rol esențial în consolidarea puterii cartelului Medellín.

Cu toate acestea, Blanco era cunoscută și pentru cruzimea ei. În timpul ascensiunii sale, a orchestrat numeroase asasinate, luptându-și cu rivalii și trădătorii în cadrul cartelului. Aceasta și-a construit o reputație nemiloasă în lumea

criminală, adesea folosind violența ca instrument principal pentru menținerea controlului.

În cele din urmă, în 1985, Blanco a fost arestată în SUA și condamnată pentru trafic de droguri. După o perioadă de detenție, s-a întors în Columbia, unde a continuat să fie implicată în lumea infracțională. Cu toate acestea, în 2012, Blanco a fost asasinată în Medellín, punând capăt unei vieți pline de crimă și controverse, lăsând în urmă o moștenire întunecată în istoria traficului de droguri.

CLUBUL DE LECTURĂ

SUPER-PUTEREA MEA

Cine nu și-ar dori să aibă o super-putere? Să rezolvăm orice problemă, să ne întoarcem în timp ori să zburăm direct în viitor, să facem cumva să nu fim ascultați când nu am învățat nimic, să îi vedem pe cei dragi fericiți, să primim luna de pe cer...Sau altceva! Iată:

CĂLĂTORIA

de eleva Aniela Sabina Irina Ilie, 12A

Este noapte și clopotele sună în Lake City. Ceva se apropie. Toată lumea fuge, dar nimeni nu știe de ce. Este foc pretutindeni. Eu sunt în munți, cu Thorin și ceilalți membri ai Companiei. Vedem dragonul atacând orașul. Este vina noastră și totuși noi nu putem face nimic. Deodată, dragonul zboară către cer, scoate un țipăt asurzitor și cade peste orașul în flăcări. Cu toții suntem nedumeriți.

„Ce s-a întâmplat?” întreb eu.

Bilbo se uită către oraș și spune că dragonul, Smaug, a fost răpus. În depărtare se aud vulturii care se întorc la munte. Domnia lui Smaug s-a încheiat! Ne îndreptăm spre Regatul Erebor. Intrăm în mine și tot ce vedem sunt ruinele a ce era pe timpuri casa gnomilor. Ne-a ajuns oboseala, așa că ne odihnim cu toții pe piatra rece și umedă. Mai am puțin și adorm, când aud din depărtare un sunet cunoscut...

E dimineață. Deschid ochii, mă uit la

ceas. E ora 6:15. Sunetul cunoscut era alarma telefonului. Mă dau jos din pat și îmi dau seama că am revenit în lumea reală și că trebuie să îmi continui viața lipsită de magie și aventură de aici.

Cât dormeam, am călătorit într-o carte. DA! Asta este super-puterea mea. Pot călători în diferite locuri magice care se regăsesc în cărți. Aseară am călătorit în povestea Hobbitul, în Middle Earth, o lume într-un totuși fantastică, cu elfi, vrăjitori, gnomi și orci.

DOR

de eleva Izabela Maria Eftimie, 12A

Acum că a venit noaptea, mă bag în pat încercând să dorm, dar gândul că mâine e posibil să nu mă trezesc acasă îmi dă fiori. Dacă mă trezesc chiar în locul care mi-a marcat copilăria? Dacă mă trezesc în ziua în care am avut accidentul? Dacă sunt nevoită să trăiesc din nou momentele pe care am reușit cu greu să le uit? Sau dacă de data asta mă trezesc chiar în viitor și aflu

lucruri pe care nu trebuie să le știu? Cuprinsă de tot felul de gânduri, nu îmi dau seama când ochii mi se închid iar capul se afundă tot mai mult în pernă.

E dimineață. Deschid ochii și mă uit la ceas. E ora 9.30. Pentru câteva clipe trag adânc aer în piept, ezitând să mă uit în jur. Totuși, ridic privirea și explorez puțin camera ca să văd dacă s-a schimbat ceva. Cobor din pat și realizez că m-am trezit într-un loc pe care eu îl cunosc foarte bine.

DA! Asta e super-puterea mea. Pot călători în trecut sau în viitor. De data aceasta am ajuns în trecut. Mă uit în jur și observ aceeași podea șubredă care scârțâia când intra mama să vadă dacă dorm. Aceeași fereastră cu rame argintii de la care mă uitam la tata de fiecare dată când pleca de acasă. Același birou pe care stătea aceeași colecție de fluturi de la bunicul meu. Totul e aici, exact cum îmi aduceam aminte. Mii de amintiri și gânduri îmi trec prin minte, dar acestea sunt întrerupte de niște chicoteli ce se aud de afară.

Mă îndrept spre fereastră să văd ce se întâmplă. Când ajung în fața geamului, genunchii încep să-mi tremure, iar lacrimile mi se preling pe obraji. Cine să fie dacă nu eu, de data aceasta copil, alergând cu tata după fluturi. M-au cuprins emoțiile când m-am văzut pe mine, atât de mică și atât de fericită, fără nicio grijă sau supărare. Brusc mi-am dat seama că peste două zile va fi accidentul de mașină în care a murit mama. Accidentul care mi-a schimbat complet viața. Pot să o împiedic pe mama să conducă în ziua aceea! Deschid ușa și pornesc spre mine și spre tata. O să le spun cine sunt și de unde vin și că știu că în mai puțin de 48 de ore mama va avea un accident în care va muri. Cobor repede scările și ...totul revine la normal. Sunt în prezent. Îmi simt sufletul pustiit și mi-e dor. Mă simt vinovată față de mama, dar știu că așa era menit să se întâmple.

DINCOACE DE RĂU

de eleva Sabina Elena Marin, 12A

„Am fost născuți în această lume pentru a deveni îngeri, nu diavoli. De aceea, urmărește întotdeauna scopul pentru care Dumnezeu te-a creat.” – Paracelsus

În urmă cu doi ani, a avut loc un cutremur cu o magnitudine de 7,3 pe scara Richter ce a făcut ravagii și a lăsat... ceva în urma lui. În centrul

orașului a apărut o crăpătură în pământ, de unde au ieșit zeci de demoni. În tot acest timp, au răpit și rănit mii de suflete și nimeni nu a găsit o metodă să-i trimită de unde au venit.

Pe timpul zilei nu vânează pentru că lumina soarelui îi slăbește, dar, dacă ieși noaptea pe stradă fără să ai vreo armă la tine, nu mai prinzi răsăritul. Cele mai eficiente arme împotriva lor sunt gloanțele de fier, sarea și apa sfințită. Fiecare casă sau clădire are la uși și ferestre sare. De când au apărut, nu este o zi în care mama să nu îmi reamintească să vin direct acasă după școală pentru că nu vrea să pățesc ceva. Ca de obicei, eu nu o ascult și mă refugiez „acasă”. De când tatăl meu ne-a părăsit, cabana de la munte, care era odinioară căminul nostru, a rămas locul secret unde mă regăsesc. Aici pot fi eu, fata căreia îi plac cărțile siropoase, animalele și dulciurile, nu fata care se afișează în lume cu un zâmbet fals și cu o mască diferită pentru fiecare om.

Este deja ora 8 seara, iar dacă nu ajung înainte de ora 10 seara mama îmi confiscă telefonul. Ies pe ușa cabanei și o stare de neliniște mă cuprinde. Aud urlatul lupilor în depărtare și foșnetul pădurii. Mă simt urmărită, așa că măresc pasul. Senzația a doi ochi care îmi străpung corpul mă urmărește până în apropierea casei mele, iar eu iau cea mai proastă decizie și mă uit în spate. Sub stâlpul de iluminat

stradal zăresc o siluetă cu cei mai negri ochi văzuți vreodată. Mă sperii, calc strâmb și cad. Ființa de sub stâlp rânjește sadic la mine; îmi dau seama că acolo nu este un om... Demonul a început să înainteze spre mine, dar nu a apucat să ajungă prea aproape. O lumină puternică a apărut, iar acesta s-a dezintegrat. Nu-mi venea să cred ce s-a întâmplat. În locul luminii se materializase o femeie cu fața albă și capul acoperit cu un voal. S-a apropiat de mine și mi-a întins mâna ca să mă ridic.

Când am atins-o, am simțit un curent ce mi-a trecut prin tot corpul. Mi-a prins capul în mâini și mi-a spus:

-Atât timp cât crezi în mine, vei face lumină!

Am simțit cum pleoapele îmi devin grele și totul a devenit negru.

E dimineată. Deschid ochii și observ că sunt în camera mea. Cum am ajuns aici? Mă uit la ceas. E ora 8. *Am întârziat la școală!* Mă dau jos din pat și realizez că este sâmbătă. Ce fraieră sunt! Mă duc în baie și observ în oglindă că am un semn între sprâncene. *Un fulger mic alb.* Mă uit confuză la el și mă întreb dacă nu are legătură cu femeia din seara trecută. Mi-a spus că voi face lumină. *Oare la ce se referea?* Trebuie să văd dacă mama bănuiește ceva. Ies din cameră și merg spre bucătărie. Observ că afară plouă. O văd pe mama vorbind la telefon în timp

ce își prepară cafeaua. *Înseamnă că femeia înger m-a adus acasă și mama nu bănuiește nimic.* Îmi iau un pahar cu suc de portocale și mă îndrept spre sufragerie ca să mă uit la un episod din *Supernatural*, dar mama mă trimite la magazin să cumpăr lapte pentru clătite. Merg în camera mea, îmi iau un hanorac și adidași și plec. Odată ce ies din casă, o senzație de neliniște mă cuprinde. *Exact ca ieri.* Sper să nu dau peste vreun demon. O iau la fugă ca să fentez ploaia. Ajung la magazin, iau laptele și merg spre casă să-l plătesc. Lângă raionul cu băuturi dau din greșală peste un bărbat, care scăpa din mână sticla de whisky. Un zgomot puternic sparge liniștea. Omul își ridică capul. Ochii lui negri ca tăciunele mă sfredelesc. *Demon.* Nu apuc să fac niciun pas, că acesta mă împinge în perete și mă forțează să îl privesc. Știu că vrea să devină stăpânul sufletului meu. Încerc cu forța disperării să mă eliberez, dar îmi prinde părul în pumn, iar cu cealaltă mână mă strânge de gât. Îmi smulg din prinsoare o mână și ripostez. Din palma mea ies firișoare de lumină. Când îi ating obrazul, pielea începe să îi ardă. Se dă câțiva pași în spate. De frică, picioarele îmi cedează și cad în genunchi. Iau o gură mare de aer, fixându-l cu privirea. Îl văd zvârcolindu-se de durere. Mă uit în jos și îmi văd reflexia în băutura împrăștiată pe podea. Semnul din frunte strălucește. Cu colțul ochiului văd cum demonul se îndreaptă spre

mine să mă atace. Mă gândesc intens la femeia-înger și atunci mâna mea eliberează un glob de lumină ce lovește demonul, aruncându-l în neant.

Am omorât un demon! Cum este posibil? Ochii mei transmit putere?

DA! Asta e super-puterea mea...

Când ajung acasă, mama mă întreabă de ce am întârziat așa mult și de ce sunt așa tulburată. Îi spun că nu am nimic și fug în camera mea ca să caut prin cărți orice lucru m-ar putea ajuta să aflu ce se întâmplă cu mine. Of, nu găsesc nimic...Este deja miezul nopții și se aud numai crengile copacului care se lovesc de geamul meu.

Adorm, dar mă trezesc speriată din cauza femeii înger ce mi s-a arătat în vis. „*Ai grijă de puterea ta! Răul așteaptă în întuneric. Lumina, lumina din sufletul tău ne va salva*”. Nu e timp de lenevit. Mă ridic amețită din pat și mă îndrept spre baie, însă un sunet ce se aude la geam mă oprește. Mă uit în direcția sunetului și văd două perechi de ochi negri ce mă privesc cu ură. Mă uit să văd dacă mai este sare la geam: pervazul este curat. Se pare că vântul de aseară a măturat sarea.

Ce mai noroc pe mine!

Mă dau doi pași în spate, însă nu apuc să fac mai mulți pentru că, deodată, cioburile geamului se împrăstie peste tot. Sunt apucată de gât și azvârlită în partea cealaltă a camerei. Camera se învâрте cu

mine, dar nu mă dau bătută. Arunc cu o săgeată de lumină în primul demon. Sub privirea mea speriată, blestematul se face scrum. Nu am timp să îmi revin, că celălalt demon mă lovește cu pumnul în maxilar, aruncându-mă pe podea. Mă apucă de gleznă și mă trage spre scări. O văd pe mama că se îndreaptă spre mine îngrozită, dar îi fac semn să se ascundă. *Asta este lupta mea!* Demonul mă târăște în mijlocul străzii și se așază în fața mea rânjind. Îi simt ochii răi privind-mă cu foame. Din umbre ies mulți demoni, din ce în ce mai mulți. *Se pare că micul demon din magazin avea prieteni.* Sunt înconjurată. Nu am scăpare. Închid ochii și îmi aduc aminte de vorbele îngerului. Trebuie să cred în ea. Trebuie să îmi fac un plan, să îi aduc pe toți laolaltă. Deschid ochii. Lupta începe. Primul demon încercă să mă atace cu ghearele, dar îl blochez cu un scut de lumină. Pe ceilalți îi azvârl cu o explozie albă. Nu aștept să văd ce s-a întâmplat cu ei, ci o iau la fugă spre centrul orașului. Sunt urmărită de zeci sau poate chiar de sute de demoni, iar lucrul acesta mă încântă. *Sper să funcționeze planul.* Mă opresc lângă crăpătura de unde au venit aceste creaturi ale răului și mă întorc cu fața spre ei. *M-au înconjurat.* Închid ochii și parcă timpul s-a oprit în loc. Retrăiesc fiecare aniversare, primul dinte căzut, prima zi de școală, ziua când mi-am făcut primul piercing, de parcă ar fi fost ieri. Ridic mâinile

și creez o minge uriașă de lumină pe care o înalț spre cer. Pot vedea în ochii lor frica. Cu un singur pocnet din degete, mingea explodează și lumina sa acoperă întreg orașul. Crăpătura din pământ s-a închis. Lupta m-a sleit de puteri. Mă așez încet pe pământ și mă gândesc la îngerul meu păzitor. Pleoapele mi se închid.

A doua zi mă trezesc în patul meu cald și observ că mâna mea dreaptă e în căușul mâinilor mamei mele. Încerc să o retrag fără să o trezesc, dar mama își ridică ochii și mă îmbrățișează. Totul a revenit la normal. Nimeni nu știe unde au dispărut demonii. Se gândesc că poate că a fost mâna lui Dumnezeu. Săptămâna aceasta nu m-am dus la școală, ci mi-am petrecut-o la bibliotecă citindu-le copiilor povești despre eroi. Zâmbetele lor mi-au umplut inima de fericire și mi-au dat un nou scop în viață, acela de a aduce liniște în sufletele oamenilor. De fiecare dată când mă întorc acasă, mama mă așteaptă cu brațele deschise. Mă simt fericită!

Tatuaje realizate de elevul Eduard Cosmescu, 12A

LAMBADA de Nichita Stănescu

La început când încă mai purtam
pe suflet coaja de var a sufletului
credeam și speram
iubind să fiu iubit.
Mai târziu, când dădeam din trup
ca dintr-o aripă
în sângerosul aer, mi-am zis:
dacă pot să iubesc mi-e destul
și mi-este surâs
și mi-este vis
dacă pot să iubesc.
La urmă, la umbră
am cântat:
dacă cineva poate să iubească
e împărat
dacă cineva este iubit
e infinit
și dacă există iubire
din goluri se naște plinul.

IUBIREA ESTE ATUNCI CÂND...

Gânduri ale elevilor clasei a IX-a E,
inspirați de prof. Dana Niculae

...simți că nu mai ești singur, că ai găsit în altă persoană un partener de viață, un confident și un om de nădejde. Atunci când gesturile mici devin cele mai mari bucurii și când fiecare zâmbet al lui sau al ei îți luminează întunericul.

...îți pasă de o altă persoană mai mult decât tine. Atunci când simți o conexiune profundă, o dorință de a fi alături de persoana iubită. Când te sacrifici pentru binele celuilalt.

...te simți complet acceptat, susținut și fericit în prezența celuilalt.

...fiecare sărut și fiecare îmbrățișare transmite o căldură și o emoție ce depășesc orice înțelegere. Este atunci când poți fi tu însuși, fără frica de a fi judecat sau respins.

...înțelegi că iubirea este mult mai mult decât un sentiment, este o alegere zilnică – de a fi acolo pentru celălalt, necondiționat.

...simți că ceea ce trăiești este un amestec de pasiune, respect, devotament și înțelegere. Iubirea se hrănește din comunicare sinceră, empatie și acceptare. Este o forță ce dă sens existenței noastre. Ea aduce bucurie și liniște interioară, dar cere uneori compromisuri și sacrificii.

...doi oameni cresc împreună, unindu-și sufletele.

...te simți în siguranță. Iubirea înseamnă sinceritate, încredere și susținere reciprocă. Înseamnă să știi că ființa ta contează pentru cineva cel mai mult în lume.

...că te accept așa cum ești, nu-mi doresc să schimb nimic la tine. Că te iubesc cu toate calitățile și defectele tale.

CĂUTARE

de Simona Ionescu, 10D

Încă te caut
în chipuri de persoane,
în paginile goale
și în cerul pustiu.

Mă uit după tine
în luminile orașului,
în mașinile trecătoare
și în drumurile goale..

Mă întreb unde ești acum-
Vocea nu ți-o aud,
Mâna nu ți-o simt,
Însă numele încă ți-l strig...

TU

de Simona Ionescu, 10D

Tu
Tu ești tot
Și te iubesc cum pot.

Cu tine parcă aș putea
prin univers a înnota.

Ești peste tot
În timp și-n loc,
În al meu vers
Și totodată-n-al meu mers.

Pagini

L I R I C E

THE THINGS THE EYES CAN SEE

de Izabela Șerban, 9B

It's beautiful how the eyes can speak
And the silence can be heard.
Smile can give you love,
Words can make you feel brave,
Memories flash in your head.
Your heart is always on the line,
The present gives you the warmth you always want.
Memories are good stories,
The feelings are the same,
The words still remain...
My soul, keeping to speak your name
and asking you to return to my way.

THE HOPE

de Izabela Șerban, 9B

The hope is the only thing we have.
We are born and die with that -
It's what keeps me alive.
The whisper I can't ignore
brings peace and guides me home.
Hope is a gift that opens
a door to the abyss.
It is in the thoughts, but more in the heart..
It's the reason I survive
To a war I deny.
Hope snap in the soul
remembers about to never stop.
You were willing to break your heart, just to fix mine.
You believed me special because you found safety in my
arms.
For the first time when our eyes met, the glow appeared -
You had trust and loved me day by day.
Out of a thousand stars I would still choose you,
I would sit and look at you
for hours!
I would look into those green eyes like summer leaves -
This is how love feels
when you don't see anyone anymore and you don't want
anything anymore.
I find a home, a life and a comfort in your smile.
it is felt in the energy,
it is seen in the eyes and remains in the memories -
a tree with many branches also has many stories
it blooms with flowers whose fragrance remains in the
clouds.
Birds fly and say bye and I say good night,
your essence remains on the body
and the figure is always with me.
How can I forget you when everything reminds me of you?
How to find someone when I only want you?
You are my everything, the reason for my happiness is you;
you dreamed of a person like me and I dreamed of a love
like yours

INTERVIU CU SCRITOAREA MIRELA IFTIME

Realizat de prof. George Motroc

1. Modelul meu uman?

Oamenii de caracter. Mai specific, părinții mi-au fost primele modele. Tatăl meu care, de la 11 ani a intrat ca ucenic, a muncit peste 50 de ani să-și întrețină familia și, deși a rămas doar cu 8 clase, niciodată nu l-am auzit să facă vreun dezacord. Era autodidact. Cunoștea literatură, istorie, geografie, matematică, fizică, chimie, iar în meseria lui excela. Munca lui, onoarea sa, așa se definea. Și mama mea care, veșnic în lipsă de timp, prinsă între serviciu, piață, nevoile fiecărui membru al familiei și treburile gospodărești, purta tot timpul cu ea în sacoșă o carte, cu copertile învelite în hârtie, pentru a citi în clipele de răgaz furate în autobuz sau pe la cozi. La 42 de ani a avut curajul să-și continue studiile, susținută de soțul ei.

2. Un model literar, ce înseamnă pentru mine?

Personajul care nu se conformează și nu se resemnează, cel care-și forțează limitele, cel care clatină prejudecăți.

3. Modelele literare din perioada copilăriei mele?

Au fost aceleași, cred, ca ale tuturor

copiilor din generația mea, cărora li s-au citit povești și apoi au învățat să citească. În perioada copilăriei timpurii mi-au plăcut și mie basmele românești: Făt-Frumos, Ileana Cosânzeana, Zâna Zorilor, Prâslea cel voinic și merele de aur, Harap-Alb sau Fata Moșului, în timp ce, dintre basmele clasice străine, m-au impresionat Cenușăreasa, Pinocchio și Crăiasa Zăpezii, după care, crescând, am descoperit-o pe Șeherezada celor 1001 de nopți. Și multă vreme m-au fascinat poveștile orientale, pentru ca mai târziu, spre adolescență, să caut altceva, cum firesc și era, și să-l găsesc în bibliotecă pe Constantin Chiriță. L-am citit pe nerăsuflăte, pentru că m-am identificat cu toți Cireșarii lui. Au urmat la rând cărțile de aventuri din literatura străină: Mark Twain, Karl May, Dumas, Paul Feval, Jules Verne ș.a., pe care pot spune că i-am devorat. Da, pot afirma că am citit mai multă literatură străină decât română, în copilărie.

4. Au fost și modele umane – profesori care v-au rămas în memorie?

Desigur. Diriginta din școala generală, profesoara de română,

Dună Maria se numea. Îl adora pe Mihai Eminescu și era de o asemenea exigență, încât în toate comentariile noastre, întinse pe câte zece sau douăsprezece file de caiet studentesc, nicio afirmație nu lăsa să treacă, dacă nu era susținută de citatul vreunui critic literar. Iar în liceu am avut un profesor de română, domnul Cucu, care a avut o abordare diametral opusă. „Nu părerea criticilor o vreau, pe aceea o cunosc, a voastră mă interesează!” Ambii m-au ajutat, prin metodele lor contrare și amândurora le mulțumesc, că am înțeles de ce acumularea cantitativă determină saltul calitativ.

5. Perioada maturității aduce alte modele?

Cu certitudine. Societatea e dinamică, lumea se schimbă și-ți trebuie resurse interioare să-i faci față. Depinde de fiecare unde și le găsește. Eu le-am găsit în cărți. Cum totul e ciclic, să înțeleg prezentul m-am uitat în trecut. Și i-am găsit pe Cezar Petrescu și pe George Călinescu. Modelele maturității mele poartă și aceste două nume de autori.

6. Cât de mult s-a schimbat concepția mea despre lume și despre rolul

Lecturii după ce am început să scriu?

Scriind am început să descopăr, pagină cu pagină, lumea și descoperind lumea m-am descoperit, pagină cu pagină, pe mine. Cât despre rolul lecturii după ce am început să scriu, vă mărturisesc că m-am văzut nevoită să alternez între lectura ca deliciu, ca delectare intelectuală și lectura ca mijloc de documentare, lectura științifică. Mă străduiesc să păstrez un echilibru între cele două și vă mărturisesc că lectura a ajuns un mod de viață, în cazul meu.

7. Cine sunt cei care m-au ajutat să fac acest pas?

Să scriu a fost ideea mea. Cu prima carte, o vreme, am păstrat tăcerea despre ceea ce urma să fac, lipsindu-mi încrederea în mine și recunosc că și dintr-o anume superstiție. Să public însă, a fost ideea familiei, susținută insistent și vehement de o bună și entuziastă prietenă.

“SCRIIND AM ÎNCEPUT SĂ DESCOPĂR, PAGINĂ CU PAGINĂ, LUMEA”

8. Cât de mult a contat ajutorul lor pentru a depăși momentele de blocaj literar?

Mult. Dar scrisul pentru mine reprezintă o pasiune, nu-mi asigură existența, ca atare mă bucur de o anume lejeritate. Nefiind supusă presiunii unor termene de predare a manuscrisului, cauza cel mai des întâlnită a blocajelor literare, îmi e mai ușor să depășesc momentele cu mai puțină inspirație.

9. Care parte a unui volum a fost cel mai greu, dar și cel mai frumos de scris?

Cel mai greu mi-a fost să-mi omor din personaje. Sincer, mi-au dat lacrimile în timp ce-mi treceam eroii în neființă. La polul opus, cel mai frumos, fluid și facil mi s-a părut să scriu despre sentimentele de dragoste.

10. Consider că scrisul mi s-a schimbat de la un volum la altul?

Într-o mică măsură, da. Stilul a suferit nuanțe adaptate noilor personaje incluse, a intrigilor noi, a locurilor și experiențelor diferite prin care îmi pun eroii să treacă.

11. Devenind scriitoare am devenit eu însămi un model pentru ceilalți?

Cunosc o tânără care scrie și datorită exemplului meu. Și cunosc o femeie matură care și-a publicat prima carte. Îmi place să cred că, în cazul amândurora, au contat și cărțile mele din raftul bibliotecii lor.

12. Ce sfaturi am pentru un adolescent care dorește să scrie, dar

nu știe cum și de unde să înceapă?

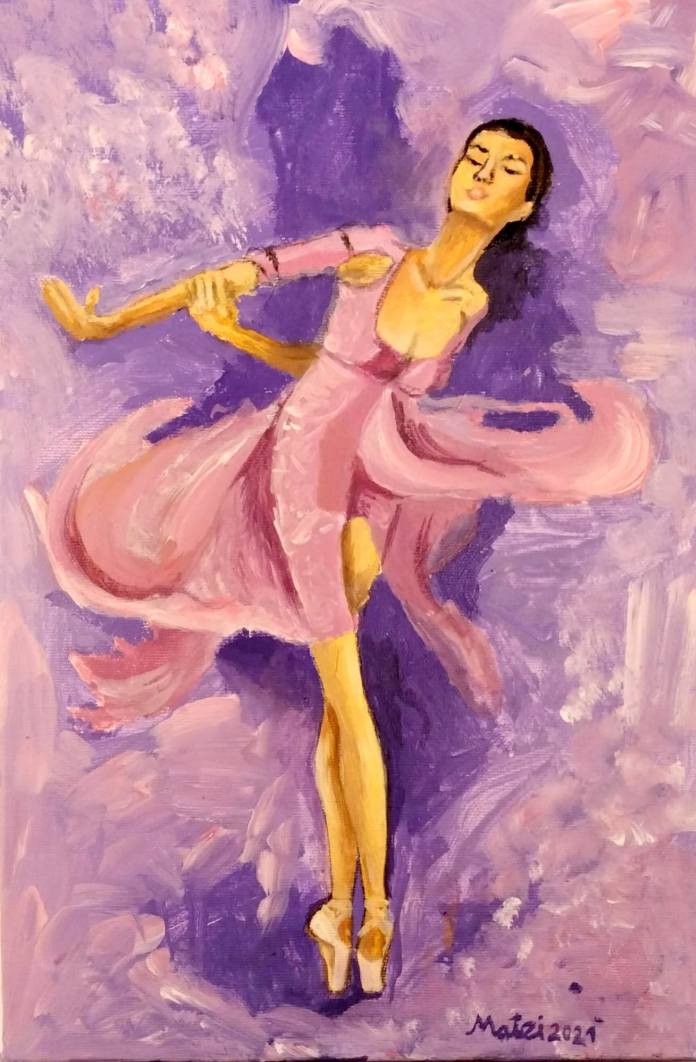
La facultate, printre studenți, umblă o vorbă, în sesiune: „Ca să ieși un examen, prima condiție e să te prezinți!” Așa le spun și eu adolescenților timizi: „Să înceapă!” Își pot face, în funcție de fire, fie un plan detaliat cu ce vor să aștearnă pe hârtie, cu subiectul, felul și numărul personajelor, locul, intriga și chiar deznodământul dacă-l prevăd sau pot pune doar niște idei în Word și să le dezvolte treptat. Să aleagă locuri, să creeze atmosfera, să includă personajele, rând pe rând, în jurul acestora să țeară intriga, suspansul, după care se vor trezi c-au pornit într-o uimitoare și incitantă aventură și vor descoperi abia la sfârșit, odată cu eroii lor, unde le-a fost dat să ajungă. Totul e să aibă curaj și să se apuce. E de muncă, n-o să-i mint, dar calculatorul are un mare avantaj, comparativ cu vechile mașini de scris. Poți scrie și șterge, poți reveni de câte ori vrei la o frază, s-o șlefuești, s-o lustruiești, până îți place cum sună și cum se încadrează. Și încă ceva, care-mi imaginez că-i poate împiedica: pentru orice dubii, gramatica e doar la un click distanță.

DESENE CU HAR

TABLOURI REALIZATE
DE ELEVUL
MATEI PETRAȘU, 9A

INTERVIU CU O CAMPIONĂ MIHAELA ALEXIA ANTON

de elev Gabih Sak-Colareza, 9A

Felicitări, Mihaela, pentru performanța obținută la Jocurile Olimpice de Tineret de la Gangwon, din Coreea de Sud, respectiv medalia de bronz la proba feminină de monobob! Cum de ai ales bobul, care pare a fi mai mult rezervat băieților? Am ales bobul pentru că mi se pare un sport plin de adrenalină. Sunt o fire energică și genul acesta de activitate mi se potrivește.

Practici de mult timp acest sport?

De aproape doi ani, dar la nivel intens, de performanță.

Știu că bobul a apărut la sfârșitul secolului al XIX-lea, în Elveția. Ce te-a atras la acest sport? De ce bob și nu altceva?

Îmi place senzația extraordinară pe care ți-o dă viteza. Sunt puține sporturi în care trăiești această satisfacție periculoasă.

Care a fost viteza maximă pe care ai prins-o cu sania bob? Monobobul poate să prindă în jur de 115km/h în competițiile feminine și în jur de 120km/h în cele masculine.

La câte competiții naționale și internaționale ai participat până acum?

În cei doi ani de când practic bobul, am participat la o competiție europeană, câteva concursuri pentru calificare și o competiție olimpică.

Mi se pare incredibil să fii între primii la o întrecere sportivă de nivel internațional. Este visul oricărui sportiv. Ce ai simțit pe podium, la Gangwon,

când ți s-a înmănat medalia?

Când am urcat pe podium ...m-am simțit cu adevărat fericită pentru că am reușit să obțin acest rezultat pentru țara mea și mi-am dat seama cât de mult am muncit să ajung aici.

Ești în clasa a X-a, ai timp să te ocupi și de școală, de teme?

Da. Încerc să găsesc un echilibru între programul de la școală și cel de la antrenamente, chiar dacă nu e ușor. Îmi fac totuși temele și mă ocup strict de școală când am timp liber. Am note bune

În afară de bob și de școală, ce faci în restul timpului?

Nu prea am timp de altceva. Petrec multe ore pe zi la antrenamente.

Spune-ne trei cuvinte care te caracterizează. Curajoasă, competitivă, puternică.

Care a fost momentul cel mai palpitant pe care l-ai trăit pe gheață?

Cel mai palpitant moment de pe gheață a fost atunci când m-am răsturnat la 90-100km/h. M-am răsturnat pentru că nu am fost atentă și nu am conștientizat unde mă aflu. În prima fază m-am

descurajat, dar după aceea m-am gândit că nu am pierdut nimic decât o coborâre. Norocul meu a fost că nu am avut nicio lovitură.

Crezi că există o rețetă a succesului în sport?
Nu există un secret al succesului. Singurul mod în care poți să faci performanță este să te antrenezi din greu.

Ce vrei să faci în viitor?

Aș vrea să devin polițistă, dar deocamdată voi continua să practic bobul pentru că este ceea ce îmi aduce cea mai mare bucurie.

„Curajoasă, competitivă, puternică”

„Îmi place senzația extraordinară pe care ți-o dă viteza”

STIMA DE SINE LA ADOLESCENȚI

de elev Gabih Alkim Sak-Colareza, 9A

Primul care introduce noțiunea de stimă de sine este William James în 1890, când descrie că sinele este alcătuit atât din componentele sale, cât și emoțiile și acțiunile care îi corespund. Componentele sinelui sunt următoarele:

- **Sinele material** – este alcătuit din corpul nostru fizic, alegerile vestimentare, familia noastră de bază (mamă, tată), dar și cea pe care ne-o creăm (soție, copii), casa cu specificul ei, proprietățile pe care le colectăm.

- **Sinele spiritual** – se referă la conștientizarea propriilor facultăți psihice, a dispozițiilor, a satisfacțiilor, a sensibilității și mai ales a gândurilor unei persoane.

- **Sinele social** – se referă la recunoașterea pe care o căutăm la ceilalți, la părțile diferite din noi pe care le arătăm în mod diferit fiecărui grup din viața noastră, la faima și onoarea/ dezonoarea individului.

În ce privește dezvoltarea conceptului de sine, de-a lungul timpului s-au

identificat numeroși factori ce contribuie la formarea părerii de sine a unei persoane: evenimente majore din timpul vieții, cultura, poziția socială, comparațiile sociale, feedback-ul social, experiențe importante de succes-eșec.

Fiecare om are nevoie de **o imagine de sine distinctă și consistentă, plus o stimă de sine semnificativă** care-l va ajuta să dezvolte o personalitate echilibrată și matură.

Imaginea de sine reprezintă modul în care un individ se vede pe el însuși. Imaginea de sine este ca un autoportret alcătuit din informațiile legate de numele persoanei, despre corp, experiențe, vârstă, sexul, clasă socială, religia, realizări particulare, dar și identități particulare în funcție de fiecare rol din care face parte, ca de exemplu fiu pentru părinții săi, elev pentru profesori.

Imaginea de sine se formează pe baza reacțiilor celorlalți, a comparațiilor sociale, precum și a rolurilor jucate.

Comparațiile sociale încep încă din copilărie, iar persoana le interiorizează, adoptând percepții, atitudini și reacțiile părinților sau ale altor persoane față de ei.

Compararea propriei persoane cu frați, surori sau alți membri ai grupului va determina măsura în care individul va simți că aparține sau nu grupului. Dacă o persoană nu se abate de la normele și caracteristicile grupului, ea se va percepe ca membru al acelui grup. În schimb, dacă persoana simte că nu face parte din grup se va simți înstrăinată, că nu aparține nimănui, dar că nu are nici reguli la care să se raporteze.

Conform Dicționarului de Psihologie (Doron & Parot, 1994) stima de sine „este o trăsătură de personalitate raportată la *valoarea pe care un individ și-o atribuie sieși*. Altfel spus, stima de sine este rezultatul comparației pe care subiectul o face între el însuși și alți indivizi semnificativi pentru el.

Psihologul Alfred Adler, care s-a preocupat de complexe de inferioritate, consideră că motivul pentru care unii oameni se simt inferiori are rădăcini adânci în copilărie. Copiii cu o personalitate echilibrată dobândesc încredere în sine de fiecare dată când își dau seama că sunt sau au fost capabili să atingă scopul pe care și l-au propus. Sentimentul de inferioritate apare la fiecare nouă provocare,

în mod continuu de-a lungul vieții, și dispare de fiecare dată când provocarea este depășită.

Formarea stimei de sine are loc la copii/ adolescenți prin internalizarea aprecierilor sau a criticilor ce vin de la părinți, profesori și prin stabilirea relațiilor de prietenie și colegialitate. **Aprecierile cresc stima de sine, criticile o reduc.**

Conform specialiștilor, stima de sine a copiilor și a tinerilor depinde de cinci domenii principale (aspectul fizic, aptitudinile sportive, popularitatea, conformismul comportamental și reușita școlară) dar și de patru surse fundamentale (părinții, profesorii, colegii și prietenii apropiați).

Pentru că tema mă interesează de ceva vreme, am realizat un sondaj la care au participat 71 de elevi din liceul meu. Scopul acestuia a vizat impactul profesorilor, al activităților școlare și calitatea relațiilor dintre colegi.

Câteva dintre întrebări au făcut referire la modul în care profesorii pot influența stima de sine a elevilor – și am obținut următoarele rezultate: aproape 20% se simt pe deplin susținuți, 15% dintre cei chestionați consideră că nu sunt înțeleși de profesori, iar 65% spun că au fost sprijiniți uneori și doar de anumiți dascăli. 22,5% dintre colegii mei sunt convinși

că succesul lor școlar depinde în foarte mare măsură de atitudinea apreciativă a profesorilor, iar 85% cred chiar că sprijinul și încurajarea acestora îmbunătățesc major stima lor de sine.

În ce privește impactul relațiilor dintre adolescenți asupra rezultatelor școlare, 45 de elevi din 71 consideră că aprecierea colegilor este importantă pentru rezultatele obținute la școală, pe când ceilalți susțin că evoluția (sau involuția) lor școlară nu sunt deloc influențate de atitudinea sau opiniile colegilor.

De asemenea, o majoritate de 83,1% dintre elevi consideră că înțelege mai bine materia predată prin proiecte și lucru în echipă, pe când 16,9% preferă modul tradițional de predare.

Comparația cu alți elevi în ceea ce privește performanțele școlare este deranjantă și descurajantă pentru 35% dintre cei chestionați. Doar 3% se simt motivați și foarte încrezători chiar și atunci când sunt comparați cu alți colegi.

48% dintre colegii mei afirmă că sunt fericiți în timpul petrecut la liceu și aproape 20% se simt incomfortabil și chiar nefericiți. Aproape jumătate dintre ei resimt un stres mare și foarte mare în cadrul școlii, iar 35% un stres moderat

Principalele provocări din perspectiva elevilor de liceu sunt:

- Odihnă insuficientă;

- Testele, temele stufoase și proiectele;

- Socializarea și integrarea în mediul academic/social;

- Curajul de a își exprima opinia și de a participa la ore ;

- Conflictele cu cei din jur;

- Nivelul de concentrare scăzut ;

- Bullying-ul.

Pentru jumătate dintre respondenți, cel mai util tip de sprijin în liceu pentru starea lor de bine o reprezintă activitățile extracurriculare și de dezvoltare personală, dar și consilierea psihologică. Ceilalți elevi consideră util să fie sprijiniți în procesul de învățare și în problemele lor sociale și de sănătate.

Stima de sine a elevilor adolescenți este influențată de o multitudine de factori precum: integrarea în colectiv, gradul de socializare, modul în care sunt percepuți de cei din jur, reușitele academice, sprijinul și înțelegerea profesorilor.

În concluzie, este important să se țină cont de nevoile și provocările pe care noi, elevii, le întâmpinăm în viața de zi cu zi, astfel încât să ne construim o imagine de sine pozitivă și motivantă.

GAP GENERATION IS THE GENERATION GAP MYTH OR REALITY?

by Irofte Beatrice, 11A
under the coordination of teacher Mihaela Narcisa Cotigă

It's well known that new time demands new way of thinking. New way of thinking demands new way of acting. New way of acting arouses misunderstanding on the part of older generation. People usually get used to certain things and some dead small changes can frighten them. Thus, trying to avoid the negative feeling of fear, older people try to avoid new trends and spirits of the time. On the other hand, youngsters are eager to introduce some desperately new and young-eyed decisions in order to gain a foothold. In other words, young people want to be creative, bright and want to place themselves on record.

As a result, old traditions contradict with new trends and a problem of generation gap shapes up. For example, parents very often try to protect their children from

modern entertainments: some forbid playing computer games, thinking that computers can't teach anything to their children, some prohibit wearing extravagant clothes and some prevent their infants from attending concerts of rock stars, fearing that they can fall among evil companions. However, forbidden fruit is sweet. And the offspring start doing everything on the sly. But when finally parents find it out, they can't stop wondering why their children conceal their affairs from them. The answer is as easy as ABC: youngsters want to express themselves, they want to get the smell of powder, they want to enjoy independence. On the contrary, parents want to be sure that their precious offspring are safe and sound. As a consequence, this leads to misunderstanding, quarrels and insults.

Nowadays, children start using computers very early. Tweens and teens are so fascinated by them, that they spend hours

and hours at their personal computers or at computer clubs. The electronic universe replaces their contacts with friends and dominates their life completely. Obsession with computers brings about a mechanical, disillusioned mentality and inhibits their emotional development. The heads of youngsters are also being filled with violent pictures they have

“NEW TIMES DEMAND A NEW WAY OF THINKING”

seen on TV. Children are very naive and impressionable. And no wonder that they are so aggressive and arrogant in real life. They are thrown into such a harsh world, especially if they live in a city.

These days, a lot of parents think that they should be lenient with their children, they should let them find out about life for themselves,

they should leave children to develop their own idea of right and wrong. But it's a serious mistake. Parents should try to protect their children from possible bad influences and give them clear guidance about right and wrong.

There is no way to predict how today's children will turn out. Keeping faith in kids is necessary. They are not bad. They are optimistic. They expect to have a better life than their parents'. And grown-ups – if they are prepared to admit it – could learn a thing or two from their children. One of the biggest lessons they could learn is that enjoyment is not «sinful». Enjoyment is a principle you could apply to all aspects of life.

It is not wrong to enjoy your work and enjoy your leisure, to shed restricting inhibitions. It is surely not wrong to live in the present rather than in the past or future.

Generation gap is the major reason today why parents and children are moving away from each other. As we all know, the environment has changed, so has the life style and with that changes the mind of children. Today's generation doesn't like others interfering in any of their personal matters, they don't like parents ordering them, and if they try and tell them what's wrong for them, they misbehave with their parents. The question arises about the reason behind

all this: is it the parents' mistake or is it because of the generation gap? Generation gap is basically created by the people themselves. They don't talk to their children and share their own points of views with the children. The point is that parents are just so busy with their work and jobs, that they don't have time for their family and their children. And they realize it when there is already a huge distance

between the kids and the parents.

The point is if parents give their children some time from their busy schedule, then there would be no such problem. Nevertheless, the problem of generation gap can be easily solved. Patience should be the key to the common ground between adults and youngsters. People of all ages must become more tolerant and less selfish and must discuss their troubles in order to conquer misunderstanding. It's essential that parents give more freedom to their children so that they can express themselves. Whereas children should remember that freedom is not something to be over-indulged in. It's not difficult

to achieve understanding if you are making effort to see a problem from a variety of angles. On the contrary, if you think that your standpoint is the only one true and you don't want to discuss and listen to other opinions, then the problem of generation gap will become a nightmare of your family.

Examples of generation gap issues in Romeo and Juliet

One of the most defining themes

„It is not wrong to live in the present rather than in the past or the future”

in Romeo and Juliet is that of the Generation Gap between characters. This theme builds the storyline creating the numerous misunderstandings throughout the play and a satisfying conclusion.

Characters can be divided into two categories. The elder characters (Less eager to fight, believe life is short and marry for status) and the Youth (Have dreams, believe in love and act on impulse.) This division is the cause the elder characters make decisions the youth rebel against, because they feel they cannot talk to the elders, as they do not understand.

This can be seen between Tybalt and Capulet whereby Tybalt wants to fight Romeo for gate

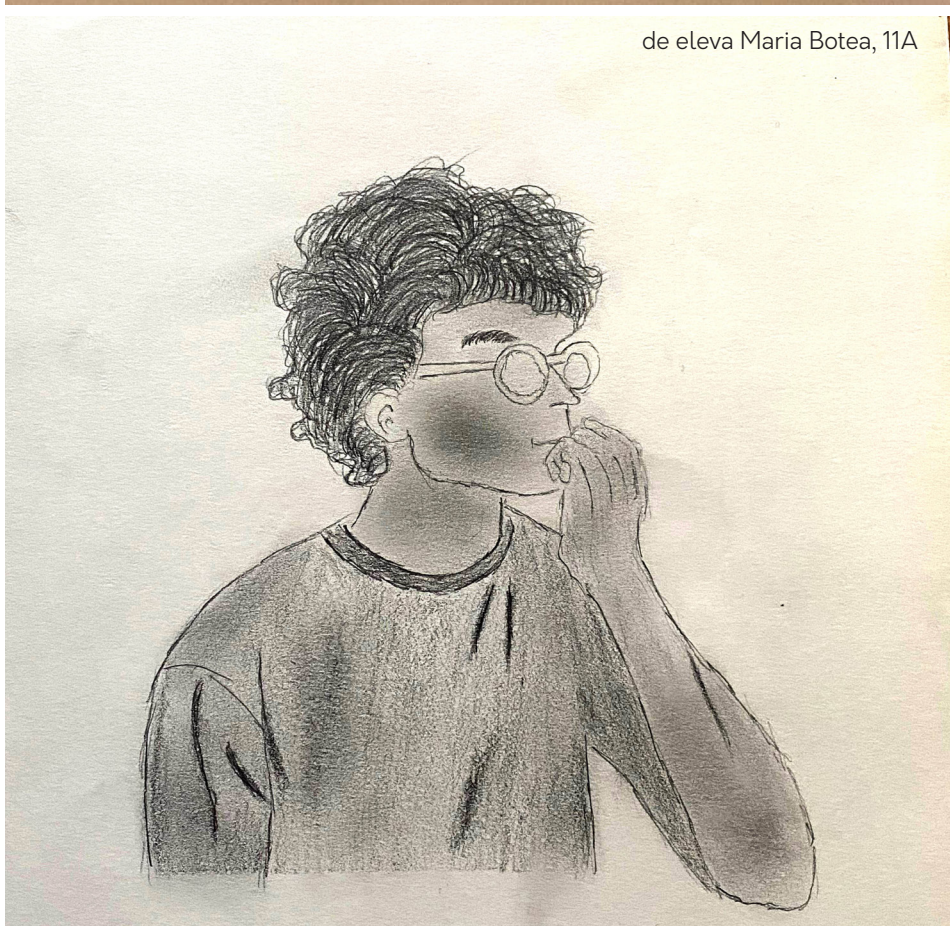
crashing and Capulet refuses as he has planned the party to be a courtship period for Paris and Juliet. Tybalt swears his revenge, which later results in his and Mercutio's death. Had Tybalt understood Capulet's reasoning and had Capulet explained himself fully, Tybalt would not have died. This would mean that the next misunderstanding between Capulet and Juliet would not have occurred, whereby Juliet's marriage to Paris is arranged to make her happy as they think she is sad due to Tybalt's death. Juliet's refusal to marry Paris is seen as disobedience.

The fact that Capulet will not listen to Juliet and that she cannot talk about her marriage to Romeo is the initial reason Juliet fakes her death and later kills herself. However, had Romeo and Juliet not been so hasty, their end would not have been fatal. Romeo was too quick to assume Juliet's death, had he waited, they could have run away. Also Tybalt and Romeo were too quick to fight, had they been peaceful, the wedding of Paris to Juliet would not have been moved forward giving Juliet and Romeo more time to confess their love and marriage.

It was due to the generation gap that Romeo and Juliet amongst others died and the families finally united in peace. However, had the gap not existed, would the families have ever united?

de eleva Rianna Afloarei, 10A

de eleva Maria Botea, 11A

CAROL I

de eleva Cristina Vătafu, 9E

de eleva Rebeca Afloarei, 12A

de eleva Maria Vlad, 9B

CLUBUL DE ISTORIE

NICOLAE CEAUȘESCU, DICTATORUL AMBIGUU

Interviu cu dl. prof. dr. univ. Traian SANDU, Sorbonne Nouvelle Paris 3,
realizat de prof. dr. Elinor Danusia POPESCU

*o istorie a Gărzii de Fier, acum
ați trecut la extrema stângă...*

T.S.: Sunt copil de opozant
anticomunist și copilăria mi-a fost
marcată de angajarea părinților
mei în lupta contra regimului
Ceaușescu. Am scris mai întâi o
istorie a fascismului românesc,
deci a legionarismului, pentru că
este un subiect discutat intens
din mai multe puncte de vedere
– științifice, morale, politice; pe
de altă parte, familia mea nu
are nicio implicație, nici pro, nici
contra, acestei mișcări, deci am
avut o abordare complet relaxată
a subiectului. Am lăsat pentru

stăpâni și capitalurilor din vest
aruncă retrospectiv pe regimul
lui Ceaușescu o lumină mult mai
trandafirie decât acum treizeci
de ani. Bineînțeles, nu ignor
perioadele cele mai sumbre din
perioada comunistă, mai ales anii
stalinismului, dar și aspectele
dure ale regimului lui Ceaușescu,
cultul personalității, privațiunile
și mai ales represiunea, căreia
propriei mei părinți i-au fost victime.

Dar tocmai, este și un motiv personal
pentru care am o abordare critică a
tuturor actorilor epocii, este legătura
între americani și Ceaușescu, care
i-a făcut să refuze azilul politic

părinților mei, cu toate că susținuseră
cât timp eram în România acțiunea
noastră, pentru că nu puteau să nu
sprijine o acțiune anticomunistă.
Dar în realitate, în acel moment
1977-1978, simpatia americană a
mers încă prevalent de partea lui
Ceaușescu, iar opozanții, precum
părinții mei, dar chiar și Paul Goma,
au fost rău primiți de americani,
așa cum descriu într-un scurt
articol autobiografic care a apărut
online și în traducere românească

Stimate domnule profesor,
vă rugăm să vă prezentați
cititorilor noștri.

T.S.: Sunt Traian Sandu, profesor de
istorie la Universitatea Sorbonne
Nouvelle, Paris 3. Părinții mei erau
români și am ajuns în Franța în anul
1978, părăsind România în valul Paul
Goma, după marele cutremur. Am
publicat mai multe cărți referitoare
la România: „Sistemul de securitate
francez în Europa centrală”, „Istoria
Gărzii de Fier. Un fascism românesc”,
„Istoria României” și recent
„Ceaușescu. Un dictator ambiguu”.

*Domnule profesor, înainte de
toate, felicitări pentru recentul
dumneavoastră volum „Ceaușescu.
Le dictateur ambiguu” apărut la
Editura Perrin din Paris! De unde
această apetență a dumneavoastră
pentru totalitarisme? Ați scris inițial*

maturitate regimul Ceaușescu,
care ar fi putut pune întrebări
despre obiectivitatea copilului de
opozant, dar cred nu numai că l-am
tratat cu acuratețe științifică, dar
chiar și cu o oarecare empatie, din
măcar două motive convergente.
Primul este că istoria se scrie din
poziția actuală a istoricului: or,
duratea tranziției neoliberale
în Europa de Est după 1989 și
supunerea acestor țări noilor

în revista Dilema veche, sub titlul: „Prin lagărele austriece”, scris împreună cu fratele meu geamăn, Anton și apărut pe 13 august 2020.

Cum a fost primită cartea dvs. în Franța ? Publicul francez, devorator de lecturi de istorie contemporană, este atras de personaje... controversate?

T.S.: Pentru moment, a fost primită bine, de exemplu de specialistul comunismului Stéphane Courtois, cel care a editat volumele Cartea neagră a comunismului, dar nu numai de el.

Ce surse ați utilizat în redactarea acestui volum?

T.S.: Mai ales surse românești, stenogramele diferitelor instanțe de decizie (Comitetul Central, și mai ales Comitetul politic executiv – CEPEX).

Ce ne puteți spune despre originile lui Ceaușescu, despre educația și cariera sa timpurie? Cum și-au pus acestea amprenta asupra sa?

T.S.: Ceaușescu avea „origini sănătoase”, de țăran, provenind din Oltenia, dintr-o familie cu mulți copii. În privința școlii, nu avea prea multă: patru clase primare, ceea ce pe vremea aceea era binișor. Elevul Ceaușescu era unul ambițios. A ajuns în capitală, intrând în mediul de mici artizani. Avea de ales între extrema stângă și cea dreaptă.

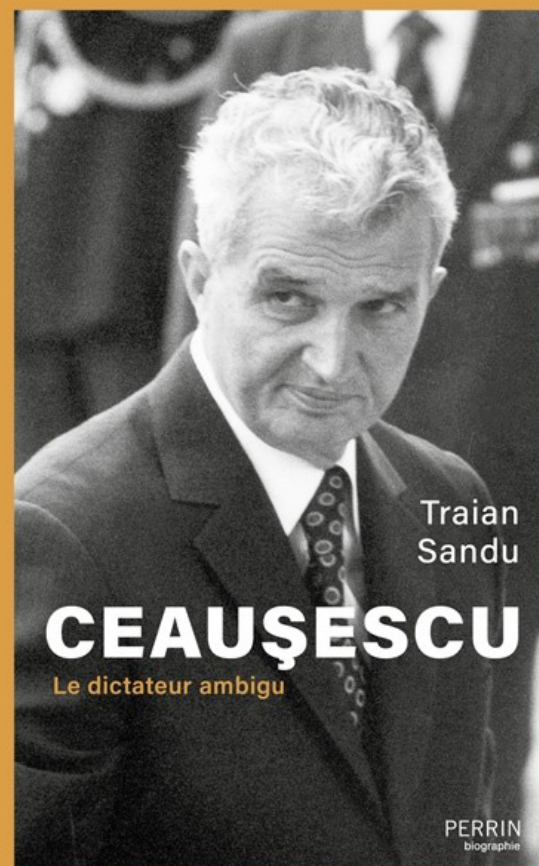
A fost atras de sindicalismul de extremă stângă și astfel a intrat în Partidul Comunist, care subzista clandestin, în ilegalitate din anul 1924. Ceaușescu s-a integrat acestui mediu clandestin, cu reuniuni secrete, în ciuda faptului că era foarte tânăr, avea 14 ani. Nu avea multe de pierdut, dar de câștigat, da: câștiga un ideal și un cadru de socializare.

Cum se explică popularitatea de care se bucura Ceaușescu?

T.S.: Ceaușescu ține multe discursuri, în cadre naționale, la Comitetul Central și în congrese, dar și față de Uniunea Sovietică, ceea ce-l face popular. Congresul al IX-lea marchează începutul gloriei sale. De asemenea, merge și în provincie, în vizitele de lucru, ține și acolo discursuri. Însă popularitatea sa internațională se articulează în jurul unui mare eveniment: august 1968, cu prilejul invadării Cehoslovaciei de către U.R.S.S.

Ceaușescu a refuzat să participe, deși România făcea parte din Pactul de la Varșovia. Discursul său din balconul Comitetului Central la 21 august a rămas celebru, el critică acțiunile sovieticilor de imixtiune în afacerile interne ale unui stat suveran și afirmă, cu mult curaj, că România își va urma propria cale, în afara intereselor Moscovei. În cazul lui Ceaușescu, prefer termenul „șef carismatic autoritar”

celui de „dictator”, pentru că dictatura, adesea militară, nu caută popularitatea și adeziunea maselor la politica condusă, ceea ce este cazul pentru regimurile totalitare. Popularitatea lui Ceaușescu nu crescuse doar pentru că era puțin antisovietic, puțin liberal, ci și

pentru că epurase oameni de sinistru memorie, așa-ziii „baroni ai lui Dej”, cum ar fi Alexandru Drăghici care era ministru de Interne și la capul Securității.

Cum explicați înrăutățirea regimului comunist?

T.S.: Ceea ce s-a petrecut în România după luna iulie 1971, fusese pregătit încă din 1969, Ceaușescu estimând că nu primise

ce dorise de la societatea civilă. Se putea ieși ușor din România, cu pașaportul. Cei ce plecau în Occident nu se mai întorceau și mai și criticau regimul peste hotare. Ceaușescu și-a dat seama că această libertate a cuvântului, a deplasărilor internaționale nu îi era total favorabilă și a început să ia măsuri mai dure, începând chiar cu anul 1969.

Ce părere aveți despre bancurile politice care circulau în „Epoca de aur”? Să fie firea românului, de a face haz de necaz?

T.S.: Erau un fel de supapă pentru populație, nu numai pentru greutățile cotidiene, dar și pentru a micșora oarecum impactul cultului personalității și pentru a-l relativiza. Se poate ca circulația lor să fi fost tolerată chiar de Securitate în acest scop de destindere, precum și alte manifestări, așa cum a fost Cenaclul Flacăra al lui Adrian Păunescu și concertele lui naționaliste, care îl favorizau discret pe Ceaușescu și permiteau o oarecare destindere în rândurile tineretului.

Cum explicați longevitatea regimului naționalist-comunist în România?

T.S.: Ea corespunde cu longevitatea centrului imperial sovietic. Când acesta s-a prăbușit, au urmat și celelalte regimuri ale sateliților, inclusiv România, chiar dacă unii șefi s-au agățat mai mult de putere, având pretenția de a fi mai

populari prin politica naționalistă și industrialistă promovată mai constant, atribuindu-și diverse merite. Ceaușescu era un exemplu deosebit în acest sens. Nu longevitatea, ci voința de a se agăța de putere în numele pretenției legitimității, îl caracterizează mai mult pe Ceaușescu.

Urmează și o traducere a cărții dvs în limba română, intenționați să o publicați în România și în Republica Moldova?

T.S.: Da, Fascismul românesc a fost tradus cu mult talent de Simona Modreanu, profesoară la Iași, pentru excelenta editură Cartier de la Chișinău. Perrin este responsabil de negocierile cu partea română, vedem mai târziu ce urmează.

Ce aduce nou cercetarea dumneavoastră despre Ceaușescu?

T.S.: Atitudinea mea științifică față de subiect a fost determinată de starea bibliografică. Principalele biografii ale lui Ceaușescu au fost produse într-o cheie sau ziaristică puțin senzatională, precum Ion Petcu, Ceaușescu, un fanatic al puterii. Biografie neretușată (1994) și Thomas Kunze, Nicolae Ceaușescu, o biografie (tradusă în 2002), sau psihologizantă, precum interesanta carte a lui Catherine Durandin, Nicolae Ceaușescu, vérités et mensonges d'un roi communiste (1990), scrisă cu mult

talent literar, finețe psihologică și informare istorică. Dennis Deletant, marele specialist britanic al României, a dat un excelent Ceaușescu and the Securitate, coercion and dissent in Romania, 1965–1989 (1995), mai ales centrat pe politica internă și represivă. Invers, Adam Burakowski, în Dictatura lui Nicolae Ceaușescu 1965–1989, geniul Carpaților (2011), se bazează și pe documentația poloneză, ceea ce dă o tentă destul de internațională și centrată pe blocul estic al politicii lui Ceaușescu. Mai este marea biografie sub direcția Laviniei Betea, extrem de bine informată.

Ce am adus eu deosebit este cadrul teoretic definit mai sus, adică lectura personalității și a regimului Ceaușescu în cheia modernă a totalitarismului. Cărțile cu care a mea intră mai mult în dialog sunt: Adrian Cioroianu, *Ce Ceaușescu qui hante les Roumains: le mythe, les représentations et le culte du Dirigeant dans la Roumanie communiste* (2005) și Marry Ellen Fischer, *Nicolae Ceaușescu. A Study in Political Leadership* (1989).

Vă invit deci să descoperiți în introducere ceea ce mă deosebește de aceste două cărți de mare talent, care recunosc popularitatea și/sau carisma personalității lui Ceaușescu.

Vă mulțumesc pentru timpul acordat și vă urez mult succes în cercetările dumneavoastră!

RECENZIE

de Cătălin Vîrban – Elev în clasa a X-a, Colegiul Național „Grigore Moisil”, București
Membru-asociat al Cercului de istorie „Călători în timp” al Colegiului Tehnic „Carol I”, București

Cartea „Istoria geto-dacilor. Sinteze și mituri naționale”, scrisă

de Elinor Danusia Popescu, ne oferă o perspectivă unică asupra miturilor geto-dacice ce stau la baza moștenirii noastre culturale. Având ca „texte-suport” operele eminesciene, autoarea ne oferă, după o lungă perioadă de cercetare, câteva răspunsuri importante în legătură cu lucrările lui Mihai

Eminescu, dar și în legătură cu istoria poporului geto-dac. Folosind surse autohtone, dar și surse străine, acest studiu reușește să creeze un tablou complet asupra mitologiei românești. Scrisă într-un stil scurt și la obiect, cartea poate fi o lectură incitantă, pe care nu o poți lăsa din mână până la ultima pagină.

De asemenea, varietatea și numărul mare de izvoare primare oferă cărții o credibilitate pe care nu o putem lua dintr-un izvor terțiar, cum ar fi Wikipedia. Pot avea încredere completă în veridicitatea afirmațiilor din carte, mai ales având în vedere faptul că Elinor Danusia Popescu a mai

scris un volum în domeniul istoriei, acesta fiind „Les consuls roumains auprès des grandes puissances ouest-européennes”, în limba franceză, publicat la Paris, în 2021.

Deși tema abordată este una cu multe controverse, punctul de vedere obiectiv din carte lasă cititorul să-și formeze propriile opinii despre subiectul propus. Așadar, consider că lucrarea poate fi neîndoiește folosită ca un izvor secundar într-un articol sau proiect istoric.

Această carte este o lectură pe care o pot recomanda cu toată inima oricărui licean care urmează să

participe la olimpiadele de limba română sau de istorie sau care urmează să susțină examenul de bacalaureat la literatura română și/sau la istorie! Consider, de asemenea, că lucrarea ar fi bună și ca lectură individuală, nu neapărat strict legată de școală. Geto-dacii, până la urmă, sunt strămoșii noștri.

Prof. dr. Elinor Danusia Popescu

ISTORIA GETO-DACILOR. SINTEZE ȘI MITURI NAȚIONALE

AUXILIAR CURRICULAR

Editura EDUDEL
2024

CLUBUL DE ȘTIINȚE GEOCRONOLOGIE NUCLEARĂ

de prof. dr. Seletchi Emilia Dana

Rezumat

Particularitățile legii de dezintegrare a nucleelor radioactive permit utilizarea radionuclizilor naturali la masuratori de determinare a vârstei unor formațiuni geologice sau a unor obiecte de interes arheologic. Metodele geocronologice Potasiu-Argon și Rubidiu-Stronțiu au contribuit la determinarea cu precizie a duratei erelor și perioadelor geologice precum și la stabilirea vârstei absolute a meteoriților ca mesageri ai unor spații mai îndepărtate, rezultatele obținute dovedind unitatea de vârstă a procesului major de formare a Sistemului Solar.

Introducere

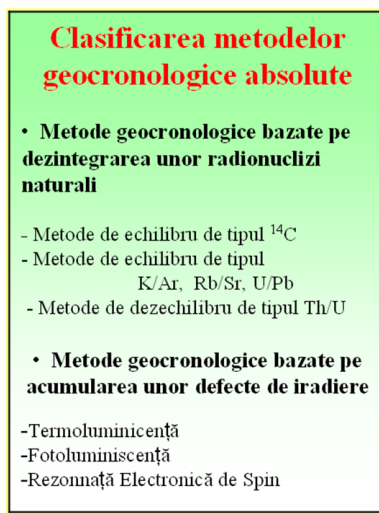
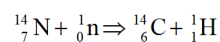
De-a lungul istoriei fizica și chimia au avut o amplă participare în rezolvarea problemelor de natură geologică și arheologică. Geochronologia este știința determinării vârstei absolute a rocilor, materialelor fosile de origine vegetală și animală, a sedimentelor și solurilor. Geochronologia Cuaternarului se ocupă cu datarea evenimentelor din istoria Pământului care s-au succedat în intervalul ultimilor 1,8 milioane de ani, perioadă a unor rapide fluctuații globale de climă și a schimbărilor care s-au produs la nivelul mării. Studiile recifurilor de corali furnizează informații cu privire la modificările climatice care au avut loc în această perioadă.

Prezența elementelor radioactive naturale în roci are o deosebită importanță întrucât permite determinarea vârstelor absolute, a fluxurilor termice de natură radiogenă ca și a migrației diferitelor elemente și componente minerale atât în scoarța terestră cât și în straturile profunde ale planetei. Principalele metode geocronologice absolute și vârstele geologice pentru care

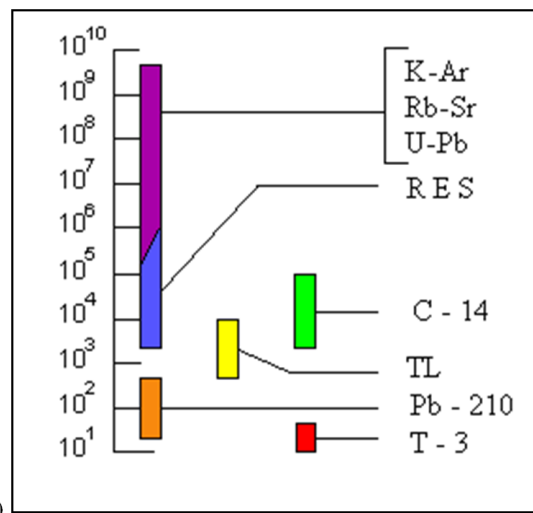
aceste metode pot fi aplicate sunt ilustrate în Fig. 1. a,b.

Metoda Carbonului-14 (^{14}C)

Carbonul are doi izotopi stabili (^{12}C și ^{13}C) având abundențele izotopice de aproximativ: 98,9 % și 1,1 %. Izotopul radioactiv se formează în straturile superioare ale atmosferei sub acțiunea razelor cosmice, după următoarea reacție nucleară:

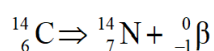
a)

b)

Fig. 1 (a, b) - Clasificarea metodelor geocronologice absolute

După ce este produs în stratosferă, $^{14}_6\text{C}$ pătrunde în straturile inferioare ale atmosferei de unde, prin intermediul fotosintezei plantelor, ajunge în toate organismele vii. Raportul $^{14}_6\text{C}/^{12}_6\text{C}$ se menține constant în substanțele organice din plante și animale atâta timp cât acestea sunt în viață. După moartea organismelor, aportul de $^{14}_6\text{C}$ este întrerupt cel existent, dezintegrându-se. Carbonul-14 este β^- activ, dezintegrându-se conform ecuației:

Datorită timpului său de înjumătățire de 5730 de ani, $^{14}_6\text{C}$ este folosit în probleme privind datarea obiectelor arheologice de origine vegetală și animală având vârste cuprinse între câteva sute de ani și 40 – 50 000 ani. Această tehnică a fost elaborată de Willard Frank Libby. Pentru a data probe cu vârste mai mari de 50 000 ani, dar nu peste 100 000 ani, a fost propusă o nouă metodă prin care atomii de $^{14}_6\text{C}$ sunt detectați în mod direct folosind un accelerator tandem și două spectrografe de masă cuplate cu acceleratorul. Vârsta probei poate fi calculată determinând simultan numărul de nuclee rămase în probă N și numărul de nuclee existente la momentul inițial N_0 :

$$t = \frac{1}{\lambda} \ln \frac{N_0}{N}$$

În cadrul Simpozionului organizat

de Muzeul Civic din Verona – Italia, Vladimir Dumitrescu a prezentat un studiu referitor la „Cronologia Absolută a Eneoliticului Românesc în Lumina Datelor Carbonului-14”. Dintre rezultatele obținute pe baza metodei radio-carbonului activ pentru Culturile neo-eneolitice din România, cele mai vechi se referă la Cultura Liniară cu Note Muzicale din Moldova (4295-100 î.e.n.).

Metoda Potasiu-Argon ($^{40}\text{K}/^{40}\text{Ar}$)

Potasiul natural este alcătuit din doi izotopi stabili, $^{39}_{19}\text{K}$ și $^{41}_{19}\text{K}$, și un izotop instabil (radioactiv) $^{40}_{19}\text{K}$, având abundențele izotopice relative de aproximativ: 93,26 %, 6,73 % și 0,012%. Izotopul $^{40}_{19}\text{K}$ se dezintegrează atât prin dezintegrare β^- în $^{40}_{20}\text{Ca}$, precum și prin captură electronică în $^{40}_{18}\text{Ar}$. Metoda de geodatăre Potasiu-Argon este una dintre cele mai atractive și în același timp una dintre cele mai utilizate metode geocronologice radiometrice întrucât potasiul este unul dintre cele mai răspândite elemente din natură iar timpul de înjumătățire al $^{40}_{19}\text{K}$ este de $T_{1/2} = 1,25 \cdot 10^9$ ani, fiind comparabil cu vârsta Pământului. Cunoscând conținutul de Potasiu-40 și Argon-40 din probe, vârsta acestora poate fi calculată cu ajutorul relației următoare:

$$t = \frac{1}{\lambda_{\text{Ca}} + \lambda_{\text{Ar}}} \ln \left(1 + \frac{\lambda_{\text{Ca}} + \lambda_{\text{Ar}}}{\lambda_{\text{Ar}}} \frac{N^{40}\text{Ar}}{N^{40}\text{K}} \right)$$

λ_{Ar} este constanta de dezintegrare

prin captură electronică, λ_{Ca} este constanta de dezintegrare prin dezintegrare β^- , N_{Ar} reprezintă numărul actual de nuclee de Argon-40, iar N_{K} este numărul actual de nuclee de Potasiu-40 din probă. O variantă a metodei geocronologice Potasiu-Argon, care nu mai prezintă dezavantajul determinării prin metode diferite a conținutului de ^{40}K și ^{40}Ar din probă, este metoda $^{40}\text{Ar}/^{39}\text{Ar}$. Pentru determinarea vârstei probelor necunoscute, se folosesc probe etalon, de vârstă bine determinată, iradiate simultan cu proba investigată. Această metodă prezintă avantajul unei precizii sporite față de varianta clasică, datorită faptului că prin spectrometrie de masă raportul concentrației celor doi izotopi este determinat cu minimum de erori. Metoda Potasiu-Argon poate fi utilizată la determinarea vârstelor oricărui tip de roci: terestre sau de proveniență extraterestră (meteoriți, roci lunare). În 1960, Plevaya, Kazakov și Murina au prezentat o scală geocronologică rezultată din datarea glauconitului, datele fiind în concordanță cu scala lui Holmes. Glauconitul este un silicat hidratat de aluminiu, magneziu, fier și potasiu de culoare verde. Utilizând metoda Potasiu-Argon, Reynolds, Genter și Zähringer au arătat că tectitele găsite în Australia au vârste mici cuprinse

între 0,44 – 0,80 milioane ani spre deosebire de tectitele descoperite în America de Nord cu vârste cuprinse între 29 și 35 milioane ani. D. Krankowsky și J. Zahringer afirmă că meteoriții pietroși au vârste cuprinse între 4,5 și 5 miliarde de ani, având originea apropiată de cea a Pământului și o istorie asemănătoare cu cea a materiei terestre. Vârsta seriei de Biharia (Munții Apuseni) a fost stabilită drept cea mai mare vârstă a formațiunilor acestei zone, fiind plasată la începutul orogenezei Hercinice, în urmă cu 350 milioane ani. Măsurătorile de vârste efectuate în Munții Banat au arătat că formațiunile din această zonă au vârste cuprinse între 310 milioane ani (granitul de Cherbelezu) și 66 milioane ani (metabazalt porfiritic). Munții Bucegi prezintă o mare varietate de roci dintre care enumerăm calcarele Jurasice (Mecetul Turcesc) și conglomeratele Albiene (Vîrfurile Bucura).

Metoda Rubidiu-Stronțiu ($^{87}\text{Rb}/^{87}\text{Sr}$)

Rubidiul natural are doi izotopi: $^{85}_{37}\text{Rb}$ (72,15 %) stabil și $^{87}_{37}\text{Rb}$ (27,85 %) instabil. Izotopul radioactiv $^{87}_{37}\text{Rb}$ este β^- activ și se dezintegrează în $^{87}_{38}\text{Sr}$ care este stabil. Timpul de înjumătățire al $^{87}_{37}\text{Rb}$ este de $48,8 \times 10^9$ ani. Rubidiul se găsește într-un număr redus de minerale (lepidolit, biotit, muscovit). Întrucât rocile care conțin aceste minerale au în compoziția lor și potasiu, vârstele determinate prin

cele două metode (Potasiu-Argon și Rubidiu-Stronțiu) pot fi ușor comparate. Pentru determinarea vârstei unei probe prin metoda Rubidiu-Stronțiu, se utilizează următoarea expresie:

$$\left(\frac{^{87}\text{Sr}}{^{86}\text{Sr}}\right)_t = \left(\frac{^{87}\text{Sr}}{^{86}\text{Sr}}\right)_0 + \left(\frac{^{87}\text{Rb}}{^{86}\text{Sr}}\right)_t (e^{\lambda t} - 1)$$

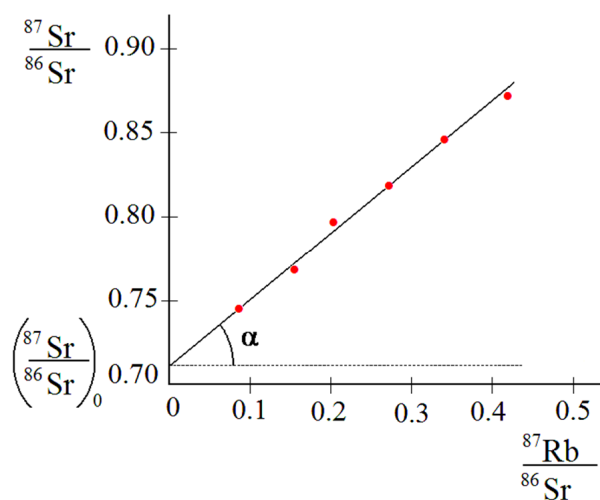
Pentru valori mici ale produsului λt , se poate folosi aproximația:

$$e^{\lambda t} - 1 = \lambda t$$

Vârsta probei se va calcula cu următoarea expresie:

$$t = \frac{\left(\frac{^{87}\text{Sr}}{^{86}\text{Sr}}\right)_t - \left(\frac{^{87}\text{Sr}}{^{86}\text{Sr}}\right)_0}{\lambda \left(\frac{^{87}\text{Rb}}{^{86}\text{Sr}}\right)_t}$$

unde λ este constanta de dezintegrare a $^{87}_{37}\text{Rb}$

Pe abscisă este reprezentat raportul abundentelor izotopice iar pe ordonată raportul abundentelor izotopice. Pentru o probă de vârstă nulă, raportul are valoarea 0,7105. Vârsta bazalturilor Lunare a fost determinată prin intermediul metodelor $^{40}\text{Ar}/^{39}\text{Ar}$ și $^{87}\text{Rb}/^{87}\text{Sr}$, rezultatele oferind valori cuprinse între 3,2 – 3,8 miliarde ani, însă cele mai mari

vârste ale rocilor Lunare sunt cuprinse între 4,4-4,5 miliarde ani.

Bibliografie

- [1] O.G. Duliu – Aplicațiile radiațiilor nucleare, pg. 1-60, Editura Universității, București 1993
- [2] M. A. Geyh and H. Schleicher Absolute Age Determinations – Physical and Chemical Dating Methods and Their Application, Springer, Verlag, Berlin, Heidelberg, 1990
- [3] N. Panin, S. Panin, N. Herz, J. E. Noakes – Radiocarbon Dating of Danube Delta Deposits, Quaternary Research 19, 249-255, 1983
- [4] L. Pavelescu, G. Pop, G. Ailenei, I.

Ene, M. Soroiu, G. Popescu – K – Ar Age Determination from the Apuseni and Banat Mountains – București 1975

[5] E. D. Selețchi – Application of the Nuclear Radiation in Geochronology – Applied Physics: Geochronology, Romanian Journal of Physics – Vol 51, pg. 118-119, ISBN: 1221-146X, 2006.

SOLUTII CONSTRUCTIVE NEPOLUANTE ÎN DOMENIUL TRANSPORTULUI AUTO

de prof. Văduva Aurelia

După un secol de dezvoltare aproape liberă a automobilului, urmează o perioadă în care perfecționarea acestuia trebuie realizată în condițiile extrem de severe. Astfel, cerințelor impuse de societate (referitoare la utilizarea rațională a resurselor energetice și a materiilor prime, protecția mediului, siguranța circulației și traficul în marile aglomerări urbane), li se adaugă cerințele mereu crescânde ale clienților, cum ar fi consumul redus de combustibil, performanțe, confort și calitate mărite, cheltuieli de întreținere scăzute.

Problema energiei și a poluării capătă proporții din ce în ce mai mari. Dacă avem energie, avem și poluare, dacă nu avem poluare, avem mai puțină energie. E un joc al compromisului unde echilibrul pare imposibil de găsit. Dorința tot mai mare a oamenilor de a circula rapid solicită cantități tot mai mari de combustibil și implicit o creștere a cantităților de gaze cu efect de seră emise în

aer. Cu toate acestea, schimbări în mentalitate, dar mai ales pe linie tehnologică, par să survină rapid. Mașinile ecologice își fac ușor, ușor loc pe piața auto, cererea fiind din ce în ce mai mare. Automobilele constituie o parte integrantă a vieții noastre cotidiene, dezvoltarea lor fiind unul dintre principalii factori care au determinat creșterea gradului de civilizație și stimularea continuă a progreselor societății

MAȘINILE HIBRID

O mașină hibrid este un vehicul care poate funcționa atât cu combustibil, cât și cu energie electrică. Unul dintre bine-cunoscutele avantaje ale acestui tip de automobil constă în capacitatea sa de a proteja mediul. Modelul hibrid este o combinație între o mașina cu motor pe combustie care funcționează cu motorină sau benzină și o mașină electrică care este alimentată de baterii de înaltă tensiune. Mașina hibridă deține ambele forme de alimentare.

Un vehicul hibrid este un vehicul care are mai multe sisteme de propulsie, spre deosebire de vehiculele convenționale (cu motor cu ardere internă), cele electrice

sau cele cu pile de combustie, care au câte un singur sistem de propulsie. Adesea, în special pentru autoturisme, termenul se folosește în sensul de vehicul electric hibrid adică pentru vehiculele echipate cu motoare cu ardere internă și cu motoare electrice. Însă sunt posibile și alte combinații: hidraulic hibrid (en) (cu motor cu ardere internă și pompă/motor hidraulic), sau propulsat muscular și electric, de exemplu bicicletele electrice.

“DACĂ
AVEM
ENERGIE,
AVEM ȘI
POLUA'RE”

MAȘINILE ELECTRICE

Automobilul electric este un vehicul cu emisii zero, acționat de un motor electric, cu alimentare de la o sursă electrică, de obicei baterie de vehicul electric sau supercondensator.

În comparație cu autovehiculul hibrid, (cum ar fi Toyota Prius), care funcționează pe bază de acumulator și benzină, autovehiculul electric funcționează

în exclusivitate cu ajutorul curentului electric, furnizat prin acumulatori.

În cazul mașinilor cu motoare electrice, „trenul de rulare” arată diferit și conține componente diferite. Nu mai este nevoie de aceste sisteme care conțin o mulțime de componente în mișcare. Multe componente în mișcare pot fi eliminate prin utilizarea motoarelor electrice. În esență, traseul de la energie electrică la roți este: baterie – convertor electric de putere – transmisie – roți. Privind în ansamblu, motoarele electrice pot avea o eficiență de aproximativ 90% în comparație cu motoarele termice alimentate cu motorină, benzină sau gaz. Această eficiență net superioară a motoarelor electrice comparată cu cele termice se datorează faptului că majoritatea componentelor folosite pentru a stoca, produce și distribui energia folosită la alimentarea vehiculelor electrice sunt mult mai eficiente. Motoarele termice produc energie folosită la propulsia mașinii și produc căldură. Pentru ca eficiența mașinii să crească este nevoie ca cea mai multă energie să fie produsă pentru a pune în mișcare mașina, nu pentru a produce energie termică.

Chiar dacă motoarele termice sunt încă „la putere” în peisajul auto, mașinile cu motor electric sau hibrid intră tot mai puternic pe piață, marii producători lansând tot mai multe mașini electrice care să le înlocuiască pe cele cu motor termic

pe benzină, motorină sau gaz.

Într-o lume aflată în continuă evoluție, este greu de prezis care va fi viitorul autoturismelor și al combustibililor care le deplasează. Combustibilii clasici beneficiază de marele avantaj de a avea o rețea de distribuție bine pusă la punct, de faptul că tehnologiile sunt bine implementate și costurile totale cunoscute și relativ scăzute. Poate singura concluzie certă este că o societate bazată pe consumul de hidrogen pur este utopică din cauza problemelor pe care le-am reliefat. De asemenea, combustibilii alternativi „bio” nu pot fi considerați soluții absolute, tentativa de a implementa folosirea lor la scară largă putând duce mai degrabă la creșterea poluării atmosferei decât la scăderea ei.

o soluție, această tehnologie trebuie dezvoltată și mai mult, atât pentru a produce curent electric din surse nepoluante (centrale nucleare, energie solară, energie eoliană) etc, cât și prin dezvoltarea tehnologică care să permită performanțe cât mai crescute la un consum cât mai scăzut de curent electric.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Oprean, Ioan Mircea, Automobilul modern, București, Editura Academiei Române, 2003.
- [2] ***Monitorul Oficial al României, Nr. 512, 16 iulie, 2002.
- [3] ***European Standard, EN 228, January 2004.
- [4] ***European Standard, EN 590, January 2004.
- [5] www.e-automobile.ro
- [6] www.wikipedia.org/wiki
- [7] www.autozine.home.ro

“Mașinile cu motor electric sau hibrid intră tot mai puternic pe piață”

Poate singura alternativă viabilă la ora actuală, pentru combustibilii fosili, este cea a autoturismelor electrice, atât datorită faptului că infrastructura de dezvoltare și transport a curentului electric deja există, netrebuind să fie realizată de la zero ca în cazul hidrogenului. Însă, pentru a putea fi cu adevărat

de elev Robert Gabriel Butnariu-Mănoiu, 10B

mi face plăcere să vă împărtășesc experiența mea ca invitat la simpozionul „România modernă: de la proiect politic la realitate istorică” ce a avut loc în data de 27 martie 2024, la Colegiul Național „Grigore Moisil” și unde am prezentat un eseu „Carol I, regele reformator”. Această trăire a fost una profundă și memorabilă. Încă de la început, am simțit un amestec de emoții intense – de la emoția anticipării și așteptării până

la ușoara anxietate și ambiția de a-mi reprezenta școala cu succes. Pe parcursul pregătirii, m-am dedicat cu pasiune documentării și elaborării eseului, dorind să aduc în fața publicului nu doar fapte istorice, ci și o perspectivă personală asupra domniei lui Carol I și a impactului său asupra României moderne. Această cercetare mi-a întărit încrederea în cunoștințele mele și m-a pregătit să răspund întrebărilor publicului. Mă simțeam încrezător pentru că știam că nu sunt singur: erau acolo, să mă susțină, profesoara mea de istorie, Elinor Danusia Popescu și alți

colegi de-ai mei, membrii Cercului de istorie „Călători în timp”.

În ziua simpozionului, emoțiile au atins un punct culminant. În timp ce mă îndreptam către locul

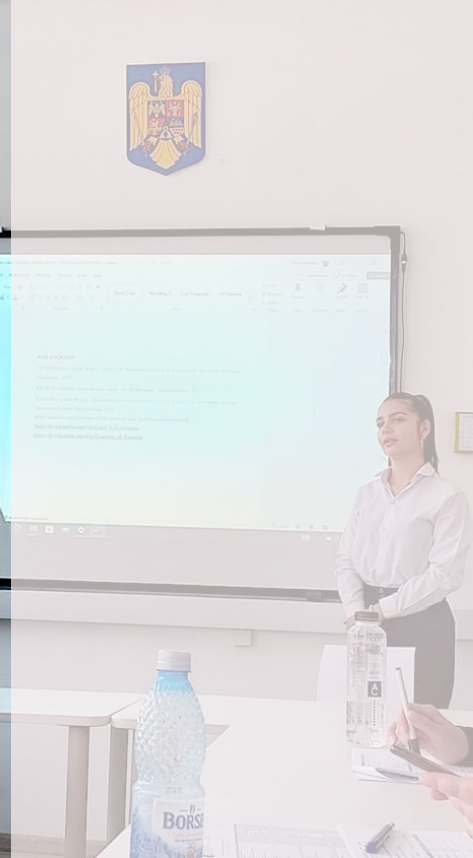
“O PERSPECTIVĂ PERSONALĂ ASUPRA DOMNIEI LUI CAROL I”

evenimentului, am simțit deopotrivă nerăbdare și teamă. Când am urcat pe scenă, am simțit un val de energie care mi-a dat curaj să împărtășesc entuziast ceea ce am

descoperit în timpul cercetării mele.

Impresia pe care am lăsat-o a fost una pozitivă, iar acest lucru mi-a dat satisfacție și m-a motivat să continui să explorez și să împărtășesc pasiunea mea pentru istorie și pentru cultura românească.

În concluzie, experiența mea ca invitat la acest simpozion a fost una care mi-a consolidat dragostea și respectul pentru istoria țării mele și m-a inspirat să continui să contribuie la înțelegerea și promovarea acesteia

ISSN : 2501-417X
ISSN-L : 2501-417X